

Finnish
Why Cry? Speak!
63-0714M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Miksi huutaa? Puhu!

Jeffersonville, IN, USA

14.7.1963, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Miksi huutaa? Puhu!

¹ Jääkäämme seisomaan hetkeksi, kumartaessamme päämme. Onko mitään erikoispyyntöä? Jos niin on, niin antaisitteko sen tiedoksi kohottamalla kätenne Jumalalle, ja sanokaa, Herra, Sinä tiedät minun tarpeeni.

² Taivaallinen Isä, me olemme todellakin etuoikeutettuja ihmisiä tänä aamuna, kokoontuessamme Jumalan huoneeseen, tietäessämme, että on niin monia, jotka haluaisivat olla Jumalan huoneessa tänä aamuna, ja jotka ovat sairaaloissa ja sairaalavuoteilla, ja Sinä olet antanut meille tämän etuoikeuden olla täällä tänään. Ja Herra, me emme koskaan tule vain tavataksemme toisiamme, vaikka me rakastammekin yhteyttä toistemme kanssa, mutta me haluamme tehdä sen kodeissamme; vaan me olemme tulleet tänne ollaksemme yhteydessä Hänen kanssaan, joka on tuonut meidät yhteen rakastettuina lapsina ja veljinä.

³ Me kiitämme Sinua nyt. Ja ainoa tapa, miten me tiedämme olla oikealla tavalla yhteydessä Sinun kanssasi, on kokoontua Sinun Sanasi ympärillä; Sinun Sanasi on Totuus. Me kokoonnumme tänne saadaksemme hengellistä kestävyyttä, me tarvitsemme sitä Herra. täytyy olla voimaa kestääksemme ristit, joita meidän täytyy kantaa. Me rukoilemme, että Sinä lähettäisit suuren Pyhän Hengen tänään ja vahvistaisit meitä kaikkia. Suo Sinun kansallesi vastaukset heidän pyyntöihinsä, kun he ovat kokoontuneet ja kohottaneet kätensä Sinulle, merkiksi siitä, että heillä on tarve jostakin. Vastaa jokaiselle, Herra.

⁴ Me kiitämme Sinua, että Sinä säästit sisar Ungrenin elämän eilen illalla, kun heillä sattui onnettomuus täällä tiellä. Sinä olit armollinen heille, Herra, ja me kiitämme Sinua siitä. Ja nyt me rukoilemme, taivaallinen Isä, että Sinä olisit jatkuvasti meidän kanssamme ja auttaisit meitä matkatessamme eteenpäin, joka ainoaa meistä. Anna meille Sinun vahvistava voimasi ja usko tietää, että Sinun milloinkaan pettämätön läsnäolosi on oleva kanssamme, että tietäisimme, että hetkenä, jona emme voi auttaa itseämme, Jumalan Enkelit ovat leiriytyneet niiden ympärille, jotka pelkäävät Häntä, ja he ovat kantava meitä, niin ettemme iskisi jalkaamme kiveen. Me rukoilemme nyt, että Sinä antaisit meille

Sinun siunauksistasi Sanaa varten, ja puhuisit kauttamme, ja meissä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Amen.

⁵ Olen kiitollinen ulkona olevasta auringonpaisteesta. Näytti hyvin pahalta tänä aamuna, ja minun mielestäni erikoisesti tällä alueella, meillä on niin paljon synkkiä ja väsyttäviä ilmoja; ja tuntuu niin hyvältä nähdä auringon tulevan esille.

⁶ Pieni perheen yhteen tuleminen tänään, tapaan veljiäni sisareni talossa ja joitakin sukulaisiamme kaupungista ja ympäristöstä. Siellä on suuri joukko Branhameja. Jos he kaikki tulisivat yhteen Kentuckysta, ja täältä, niin luulenpa, että meidän täytyisi vuokrata koko kaupunki, niin paljon heitä on. Mutta vain pieni kotiintulo kokoontuminen. Meillä oli tapana tavata Mamman talossa, hän oli tuo vanha kiinnityspaalu, joka piti meidät yhdessä. Mutta Jumala on ottanut kiinnityspaalun Taivaaseen, ja toivon, että me kaikki tapaisimme siellä jonakin päivänä.

⁷ Ja nyt puhuessani eräänä päivänä minä sanoin: “Luulenpa, että tulen katkaisemaan sunnuntaiset sanomani kahden- tai kolmenkymmenen minuutin mittaisiksi ja sen jälkeen rukoilin sairaiden puolesta.” Ajattelin sitä tänä aamuna.

⁸ Ja ajattelin eilen iltana, kun sisar Downing soitti Billylle ja sanoi, että hänellä ja sisar Ungrenilla oli kolari, auton luisuttua yli tien. Ja Billyn ollessa vielä ikkunassa, en tiedä mihin aikaan se oli, se on saattanut olla tänä aamuna johonkin aikaan; olin ollut jo melko pitkään unessa. Katsoin alas veli Woodin suuntaan, ja hänellä olivat valot sammuksissa. Joten minä polvistuin rukoilemaan, ja tehdessäni niin jokin vain sanoi minulle: “Kaikki oleva hyvin.” Niinpä minä sanoin Billylle: “Kerro hänelle minun ajattelevan, että kaikki tulee olemaan kunnossa.” Olen niin iloinen nähdessäni heidät tänä aamuna. Istumassa Herran huoneessa, takaisin täällä, senkin jälkeen mitä tiellä tapahtui.

⁹ Ihmiset, jotka rakastavat teitä niin paljon, että he tulevat satoja maileja kuulemaan Evankeliumia; sitten ajattelin, kahdenkymmenen minuutin sanoma, ja huomioonottaen sen, kuinka hidas minä olen, se ei olisi heille miksikään hyödyksi. Joten minä ajattelin, että minä vain... niin pitkään.

¹⁰ Sitten täällä veli Ungren, sisar Ungrenin poika, lauloi täällä tänä aamuna: “Herra suur.” Hänellä on... Hän merkitsee hänelle enemmän

³²⁹ Nyt päämme ja sydämemme kumarrettuina, käsittäen, että Jeesus on sanonut: “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, on Iankaikkinen Elämä, eikä tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Tietäen, että me Jumalan armosta omistamme sen sydämissämme, pyhittäytyttyämme Hänelle tänä aamuna, jotta elämämme muuttuisivat tästä päivästä eteenpäin, että voisimme olla varmempia ajatuksissamme. Me tulemme yrittämään elää sellaisessa suloisuudessa ja nöyryydessä, että uskomme Jumalan antavan meille jokaiselle sen, mitä pyydämme Jumalalta. Ja me emme tule puhumaan pahaa toinen toistamme vastaan, emmekä ketään vastaan. Tulemme rukoilemaan vihollistemme puolesta ja rakastamaan heitä, tehden hyvää heille, jotka tekevät pahaa meille. Jumala on sen Tuomari, kuka on oikeassa ja kuka väärässä.

³³⁰ Tältä pohjalta ja päämme ollessa kumarrettuina, tulen pyytämään hyvää ystäväämme, veli Lee Vayleä, jos hän päättäisi kokouksen rukoukseen. Veli Vayle.

³²⁴ Kiitämme Herraa tämän vuoksi. Vaeltakaa vihkiytynyt elämä. Antakaa itsenne kaikkienne, suloisuudessa ja nöyryydessä, vaeltaen Hengessä. Vaeltaa, puhua, pukeutua ja toimia kristittyjen tavalla, nöyrästi ja suloisesti; älkää antako tämän nyt epäonnistua. Jumalan Ääni puhuu Sanan kautta, ja lahjojen kautta. Kun yksi lahja tulee, toinen ilmaisee sen. Toinen lahja tulee ja ilmaisee saman asian, näettekö? Tämä on varmasti oikein Sanan kanssa, ja oikeassa hetkessä. Jumala on meidän kanssamme. Kuinka me kiitämmeäkään Häntä sen vuoksi. Nyt, jos me...

³²⁵ Nyt päämme kumarrettuina, jos sisaremmme antaisi meille sävelen...

*Jeesus nimi ota myötäs
 Kilpi jokaista ansaa vastaan.
 Ja, kun kiusaukset ympärillesi kerääntyvät
 Vain hengitä tuota Nimeä rukouksessa.*

³²⁶ Tehkää se, puhukaa Sana, puhukaa Hänen Nimensä. Laulakaamme nyt lopettaessamme.

*Jeesus Nimi ota myötäs
 Kilpi... ja huokaus.
 Se ilon ja lohdun sinulle tuo
 Oi, ota se kaikkialle. minne menet.*

Kallis nimi....

³²⁷ Puristakaa nyt toistenne kättä ja sanokaa, minä rukoilin sinun puolestasi, veli, rukoile sinä minun puolestani.

*... Taivaan
 Kallis nimi, kallis nimi, Oi kuinka ihana.
 Toivo maan ja ilo...*

³²⁸ Laulakaamme nyt tämä seuraava säkeistö päämme kumarrettuina.

*Jeesus nimi ota myötäs
 Kilpi jokaista ansaa vastaan.
 Ja, kun kiusaukset ympärillesi kerääntyvät
 Vain hengitä tuota Nimeä rukouksessa.
 Kallis nimi, kallis nimi, Oi kuinka ihana.
 Toivo maan ja ilo Taivaan.
 Kallis nimi. Oi kuinka ihana.
 Toivo maan ja ilo Taivaan.*

tänään, kun eilen iltapäivällä, koska suuri Taivaan Jumala säästi hänen kalliin rakkaan äitinsä ja sisarensa.

¹¹ Tänään me odotamme suurta aikaa Herrassa, ja minulla oli kaksi tai kolme tekstiä täällä, joita katselin, enkä voinut päättää, mistä niistä puhuisin tänä aamuna. Yksi niistä oli: "Heitä huolesi hänen ylleen, sillä hän pitää huolen sinusta. Ja, jos hän välittää, niin miksi et sinäkin?"

¹² Ja sitten toinen, poikani Billy Paul, tai ei... Poikani Joosef toi minulle tämän tekstin pitkän aikaa sitten. Istuin huoneessani yhtenä päivänä, ja hän sanoi, katsellessaan erästä valokuvaa, ja Billy... Tai, Joosef on kovasti kiintynyt veneisiin pienten poikien tavalla, veneisiin ja hevosiin, tiedättehän. Ja hän sanoi minulle: "Isä, onko Jeesuksella venettä?"

Ja minä sanoin: "En tiedä."

¹³ Niinpä sitten, sen jälkeen, kun hän oli mennyt ulos, minä satuin ajattelemaan: "Onko Hänellä venettä?" Ja minä otin tekstin siitä ja merkitsin sen tänne kirjaani: "Onko Jeesuksella venettä?" Satuin ajattelemaan sitä, kuinka Hänen ollessaan täällä maan päällä täytyi lainata kohtu syntyäkseen, ja hauta tullakseen haudatuksi, ja vene, josta saarnata, Hänen, joka on vanhan Siionin laivan Perämies. Mutta ehkä minä puhun myöhemmin noista teksteistä, ennen kuin lähdemme.

¹⁴ Tiedättekö, minä pidän puhumisesta täällä Tabernaakkelissa, koska se on meidän oma seurakuntamme. Me tunnemme itsemme vapaaksi sanomaan, mitä hyvänsä Pyhä Henki sanoo. Toisissa paikoissa, vaikka ihmiset haluavatkin teidän olevan tervetulleita, teistä kuitenkin tuntuu jotenkin ahdistavalta, koska te olette jonkun toisen seurakunnassa, ja te haluatte olla tarpeeksi herrasmies kunnioittaaksenne heidän ajatuksiaan ja oppejaan.

¹⁵ Meillä oli ihana aika tällä viikolla tuolla veli Burchamin luona. Menin siellä tehtaaseen, jossa he tekevät juustoa. Näen hänet, hänen vaimonsa ja poikansa täällä tänä aamuna. Ajattelin aina, että juustotehdas olisi senkaltaisen paikka, jossa ennen olin käynyt, tiedättehän, jotenkin tahrainen ja likainen. Mutta voin sanoa yhden asian, voitte olla varmat, että tuossa paikassa ei ole likaa. Se oli puhtain tehdas, missä olen käynyt. Enkä käsittänyt, ajattelin heidän ehkä valmistavan viitisenkymmentä kiloa juustoa päivässä, mutta he

valmistavat kuusi tonnia päivässä, kolme toimivaa tehdasta. Ajattelin: “Kuka voi syödä noin paljon juustoa.”

¹⁶ Mutta Herra on siunannut tätä miestä, ja minulla oli etuoikeus käydä hänen kodissaan, erittäin mukava koti, ja hieno kristitty vaimo. Eikä ole mitään syytä, miksi heidän ei tulisi elää Kristukselle joka päivä, niin kuin he tekevätkin. Tapasin hänen poikansa, he ovat erittäin mukavia lapsia. Me olemme niin kiitolliset tästä yhteydestä, mikä meillä on toinen toisemme kanssa.

¹⁷ Tulin huomaamaan, että heidän entinen pastorinsa oli mies, jonka tunnen, veli Gurley, erittäin hieno mies, Yhdistyneet helluntailaiset nimisestä ryhmästä, jonka tapasin vuosia sitten Jonesborossa, Arkansasissa. Enkä tiennyt, että hän oli hänen pastorinsa.

¹⁸ Muistakaa nyt tämän illan kokousta, ja jos on Herran tahto, niin toivomme puhuvamme uudelleen ensi sunnuntaina. Ja luulen, että sitä seuraavana sunnuntaina minun täytyy mennä Chicagoon; ja sitten tulen olemaan poissa jonkin aikaa. Täytyy viedä perhe takaisin kotiin, Arizonaan, että lapset voivat kirjoittautua kouluun, ja voimme lopettaa pastorin kiusaamisen, ottaessamme hänen paikkansa kokouksissa.

¹⁹ Ja me olemme hyvin kiitolliset veli Nevilleille hänen vieraanvaraisuudestaan. Tiedättehän, kuinka hän pyytää minua ja hän on niin... Pidän veljestä, tuonkaltaisesta miehestä, jossa ei ole vääryyttä; ei mitään itsekkyyttä, vain aitoa kristillisyyttä. Minä pidän siitä.

²⁰ Nyt tulemme lukemaan joitakin Kirjoituksia ja sitten kommentoimaan niistä, enkä tiedä tarkoin, mihin aikaan pääsemme lopettamaan tämänkaltaisen pitkän sanoman, mutta luulen... Puhuin eräänä päivänä pitkään puhumisesta, ja joku sanoi: “No niin, jos sinä puhuisit vain muutamia minuutteja, ja kun sinä puhut jotenkin salaperäisellä tavalla, niin me emme koskaan olisi kykenevät ymmärtämään sitä.” Hän sanoi: “Kun sinä vain jatkat puhumista, niin jonkin ajan kuluttua se selviää.” Joten, ehkä se on Herran tahto, että teemme sen tällä tavalla.

Kumartakaamme päämme uudelleen.

²¹ Herra, Sinun Sanasi on avoinna tässä pöydällä, ja käsittäen, että jonakin päivänä Se tullaan sulkemaan viimeistä kertaa, ja sitten Sana tulee olemaan lihassa. Sitten me olemme kiitolliset tästä ajasta tänä

pyhille annettiin]. Minä annan itseni Sinulle [minä annan itseni Sinulle] Jeesuksen Kristuksen Nimessä [Jeesuksen Kristuksen Nimessä].

³¹⁷ Laulakaamme nyt kumارretuin päin.

*Kulkiessani elämän tummia sokkeloita,
Ja surujen ympärilläni levitessä,
Ole Sinä Oppaani;
Käske pimeyden tulla päiväksi,
Pese kaikki pelkoni pois,
Äläkä anna minun koskaan
eksyä Sinun sivultasi pois.*

³¹⁸ Kumartaessamme nyt päämme: Tunnetteko te, että tämän aamun sanoma on tehnyt teille hyvää? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Antanut teille rohkeutta? [“Aamen.”] Haluaisitteko kohottaa kätenne Jumalalle sanoen: “Jumala, minä kiitän Sinua.” [“Jumala, minä kiitän Sinua.”] Molemmat käteni ovat ylhäällä, koska minä tunnen, että se on auttanut minua, se on antanut minulle rohkaisua.

³¹⁹ Joitakin asioita, joita sanoin, en ajatellut sanovani, mutta ne on jo tullut sanotuksi. Se on nuhtelu minulle. Minä löysin itseni tieltä, jolla en ajatellut olevani, totesin, että olen syyllinen huutamiseen koko ajan, sen sijaan, että puhuisin.

³²⁰ Jumala, auta minua tästä hetkestä eteenpäin olemaan vihkiytyneempi palvelija.

³²¹ En rukoile ainoastaan itseni puolesta, vaan myös teidän puolestanne, että yhdessä Kristuksen Ruumiina, maailmasta uloskutsuttuina, valmistautuisimme Luvattua Maata varten, että Jumala antaisi minulle rohkeutta puhua sillä tavalla, tehdä tie niin selväksi, ettette eksyisi polulta. Sanon teille, että Jumalan armosta, minä seuraan Hänen verisissä askelissaan, Hänen, joka on käynyt edellämme.

*Tätä pyhitettyä ristiä olen kantava,
Kunnes kuolema on vapauttava minut.
Ja sitten menen kotiin Kruunua kantamaan,
Siellä on kruunu minua varten.*

³²² Me annamme tämän Sinulle Isä, vihkiytymisemme, Jeesuksen Kristuksen, Sinun Poikasi Nimessä. Aamen.

³²³ [Joku veli alkaa puhua vieraalla kielellä. Tyhjä kohta nauhassa.]

Sinun. Anna meille tämä Iankaikkinen usko, Herra, kun me nyt vihimme itsemme Sinulle.

³¹⁴ Minä, tämän Raamatun edessä, täällä korokkeella, annan elämäni Sinulle, Herra. Minä riipun jokaisessa lupauksessa, jonka Sinä annat. Minä tiedän, että ne tullaan vahvistamaan. Minä tiedän, että ne ovat Totuus. Anna minulle rohkeutta. Herra. Johda minua siinä, mitä minun tulee tehdä ja sanoa. Minä annan itseni Sinulle tämän seurakunnan kanssa. Herra, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

*Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
jumalallinen Pelastaja!
Kuule nyt minua rukoillessani,
Ota kaikki syntini pois,
Oi anna minun tästä päivästä alkaen
Olla kokonaan Sinun!*

³¹⁵ Seisokaamme nyt todella vaiti hyräillessämme sen. [Veli Branham ja seurakunta hyräilee laulun *Uskoni katsoo ylös Sinuun.*]

*...sinuun.
Sinä...*

Nostakaamme kätemme ylös Hänelle.

...Pelastaja...

Vihkikää itsenne Jumalalle nyt.

*Kuule minua nyt rukoillessani,
Ota kaikki epäilykset pois,
Oi anna minun tästä päivästä alkaen
Olla kokonaan Sinun!*

³¹⁶ Yhdessä nyt kätemme kohotettuina. [Seurakunta toistaa tämän rukouksen veli Branham perässä.] Herra Jeesus [Herra Jeesus], minä nyt [minä nyt] vihin itseni Sinulle [Vihin itseni Sinulle]. Palveluksen elämään [palveluksen elämään], puhtaammin [puhtaammin], enemmän uskoa, minä huudan [enemmän uskoa, minä huudan], että voisin [että voisin] olla paremmin kelvollinen [olla paremmin kelvollinen] tulevassa elämässäni [tulevassa elämässäni] kuin mitä olen ollut [kuin mitä olen ollut] menneessä elämässäni [menneessä elämässäni]. Anna anteeksi minun epäuskoni [anna anteeksi minun epäuskoni] ja palauta meille [ja palauta meille] usko [usko], joka kerran pyhille annettiin [joka kerran

aamuna, ja avaa meille Sinun Pyhällä Hengelläsi tämän Sanan sisältö, jota me tulemme lukemaan. Voikoon Pyhä Henki tänään opettaa meille asiat, jotka meidän tulee tietää, ja että me voisimme puolestamme kuunnella tarkkaavaisesti jokaista sanaa, ja punnita sitä syvällisesti, ja sitten, voikoot ne, jotka kuuntelevat nauhalta, kuunnella tarkkaavaisesti, ja salli meidän käsittää, mitä Pyhä Henki yrittää paljastaa meille; sillä me ymmärrämme, että jos Sinä tulet voitelemaan meidät, niin voitelu ei ole turhan vuoksi, vaan sillä on tarkoitus, että se voisi toimia Herran hyväksi. Voikoot meidän sydämemme ja ymmärryksemme olla avoinna. Herra..

²² Salli meillä olla vapaus puhua ja kuulla, ja pääsy uskoon, uskoaksemme sen, mitä olemme kuulleet, sen tullessa Jumalan Sanasta, että se voitaisiin laskea meille Iankaikkiseksi Elämäksi tuona suurena päivänä, joka on tulossa. Siunaa meitä tänään. Tuomitse meidät, kun me olemme väärässä. Anna meidän tietää vikamme, joita meillä on. Ja siunaa meitä oikealla tiellä, että me voisimme tietää minne päin mennä ja miten toimia tässä nykyisessä maailmassa, että meidän elämämme voisi tuoda kunniaa Kristukselle. Joka kuoli antaakseen meille tässä suuressa tämän jälkeen tulevassa Elämässä. Me pyydämme tätä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²³ Nyt haluan lukea kahdesta paikasta Kirjoituksista, tänä aamuna, ja yksi niistä löytyy 2. Mooseksen kirjasta. Itse asiassa molemmat niistä löytyvät 2 Mooseksen kirjasta. Yksi on 13. luvun 21. ja 22. jae, ja toinen on 14. luvun jakeet 10, 11 ja 12. Nyt luemme 2. Moos. 13:21.

Ja Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he saattoivat vaelttaa sekä päivällä että yöllä.

Hän ei ottanut pois pilvenpatsasta päivin, eikä tulenpatsasta öisin, ihmisten edestä.

²⁴ Nyt, 2. Moos. 14. ja 10. jae.

Ja, kun faarao oli lähellä, nostivat israelilaiset silmänsä ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljesssänsä. Silloin israelilaiset peljästyivät kovin ja huusivat Herraa.

Ja he sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne erämaahan kuolemaan? Mitä teit meille, kun johdatit meidät pois Egyptistä."

"Emmekö sanoneet tätä sinulle Egyptissä? Sanoimmehan: "Anna meidän olla rauhassa, että palvelisimme egyptiläisiä. Sillä parempi oli ollut palvella egyptiläisiä kuin kuolla erämaahan."

²⁵ Tulen lukemaan pari jaetta lisää.

Mooses vastasi kansalle: "Älkää peljätkö."

Nyt kuunnelkaa huolellisesti tässä.

Mooses sanoi kansalle: "Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, ja näkkää Herran pelastus, jonka hän on näyttävä teille tänään: sillä egyptiläisiä, jotka te olette nähneet tänään, te ette tule näkemään heitä uudelleen enää milloinkaan. Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa."

Ja Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minulle? Puhu. Israelin lapsille, että he lähtevät liikkeelle."

"Mutta sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se, niin että israelilaiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten."

"Ja katso, minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he tulevat heidän perässensä; ja minä tulen saamaan kunnian itselleni faaraosta, ja koko hänen sotajoukostaan, hänen sotavaunuistansa, ja hänen ratsumiehistänsä."

"Ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun olen saanut itselleni kunnian faaraosta, hänen sotavaunuistaan, ja hänen ratsumiehistään."

Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edestänsä ja asettui heidän taaksensa.

Ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista.

³⁰⁸ Jumala, anna minulle rohkeutta ottaa tuo Sanan Miekka, jonka Hän pani käteeni kolmekymmentäkolme vuotta sitten, pitää se ja marssia eteenpäin Kolmanteen Nykäykseen on minun, rukoukseni.

Kumartakaamme päämme.

³⁰⁹ Taivaallinen Isä, hetki on tulossa myöhäiseksi, mutta Sana on tulossa arvokkaaksi. Kun me näemme sen kerta toisensa jälkeen, kun tuo milloinkaan pettämätön Kristuksen Läsnäolo aina on kanssamme. Kuinka minä kiitän Sinua hyvydestäsi, kuinka Sinä olet säästänyt meitä ja siunannut meitä; kuinka me kiitämme Sinua sen vuoksi.

³¹⁰ Kun pidän näitä nenäliinoja kädessäni, Herra, kyseessä on ihmiset, joilla on usko, jotka uskovat tämän. Voikoon jokainen perkele, jokainen sairaus lähteä näistä ihmisistä. Ja minä haastan jokaisen hengen täällä, joka on paha, ja joka ei ole Jumalasta, jokaisen hengen, joka aiheuttaa sairautta, tauteja ja ahdistuksia. Me emme nyt lepää miehen varjossa, joka voisi olla oikein, vaan me olemme Evankeliumin, vahvistetun Evankeliumin varjossa.

³¹¹ Suuren Tulipatsaan liikkua edes takaisin tämän rakennuksen lävitse, tuo sama Yksi, jonka lävitse Jumala katsoi alas, ja Punainen Meri jakautui, ja Israel kulki lävitse. Mutta nyt Hänen katsoessaan, se on pirstoteltu Hänen oman Poikansa Verellä, kun laupeus ja armo... Voikaamme olla tottelevaiset. Voikaamme tänään lopettaa huutaminen. Voikaamme käsittää, että Sinä olet kutsunut meidät tähän työhön. Tämä on se hetki. Minä puhun sen Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Lähteköön jokainen sairaus pois tästä paikasta.

³¹² Voikoon jokainen mies ja nainen, joka huutaa avukseen Jeesuksen Kristuksen Nimeä vihkiä elämänsä tänään uudestaan. Minä vihin omani, Herra, rukouksen alttarilla. Minä lasken itseni alttarille häveten itseäni kääntäen kasvoni maata kohden, josta Sinä olet minut ottanut. Herra Jumala, minä häpeän heikkouttani ja epäuskoani. Anna se minulle anteeksi Herra, anna minulle rohkeutta. Anna meille kaikille rohkeutta.

³¹³ Minusta tuntuu kuten Mooseksesta, me kaikki olemme matkalla. Me emme halua jättää yhtään taaksemme. Me haluamme jokaisen mukaamme, Herra. He ovat Sinun. Minä vaadin heitä Sinua varten. Siunaa näitä ihmisiä tänään, Herra, suo se. Siunaa minua heidän kanssaan, Isä, ja Sinun Nimesi tulee ylistetyksi? Kunnia tulee olemaan

³⁰¹ Miksi minun tulisi odottaa? Jumala on vahvistanut Sanan. Se on Totuus. Tehkäämme matkaa. Vaeltakaamme. Jatkakaamme vaeltamista Herrassa, pannen sivuun kaikki epäilykset, kaikki synnit. Puhdistakaamme talo, hangatkaamme se puhtaaksi.

³⁰² Niin kuin Junior Jacksonin uni sanoi, jos hän on täällä, Ei ollut jäljellä muuta kuin lamppuja, ja niissä oli kultaiset renkaat ympärillä, siinä unessa, jonka hän kertoi minulle yhtenä iltana.

³⁰³ Veli Collins, älä huolehdi tuosta kalasta. Se oli valkoinen; sinä et vain tiennyt kuinka käsitellä sitä.

³⁰⁴ Pane syrjään kaikki muu, mikä on sen vastaista. Muista, että tämä on Totuus, huolimatta siitä kuinka fanaattiselta se näyttää, ja joskus kaikki muu... Jatka vain eteenpäin. Se on Pyhä Henki, sama Jumala, joka nosti ylös Jeesuksen Kristuksen kuolleista. Tuo sama Yksi, joka voi puhua asioita olemassaoloon, tuo sama Yksi, joka eli Mooseksen päivinä on sama tänään.

³⁰⁵ Hän on vahvistanut kutsunsa tässä viimeisessä päivässä. "Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa." Hän on sen tehnyt... Siellä on Sodoma. Siellä on Billy Graham ja Oral Roberts siellä ulkona, ja seurakunta liikkuu eteenpäin saman merkin kanssa, jonka Hän lupasi molemmille, ja siellä he ovat. Se on Hän, joka sanoi sen.

³⁰⁶ Oi Herra, anna minulle rohkeutta, on minun rukoukseni. Auta minua, oi Herra Jumala.

Minun täytyy lopettaa tähän, sillä on tulossa myöhäinen.

³⁰⁷ "Miksi huudat minulle? Miksi huudat Minulle, kun olen todistanut olevani sinun kanssasi? Enkö ole parantanut teidän sairaitanne?" Hän sanoi: "Enkö Minä ole kertonut teille asioita, jotka tapahtuivat aivan tarkalleen? Teidän pastorinne ei voi tehdä sitä. Hän ei voi, hän on mies. "Se olen Minä, Herra," Hän sanoisi. "Minä olen tuo Yksi, joka teki sen. Minä olen tuo Yksi, joka kertoo hänelle nämä asiat. Se ei ole hän. Se on Minun Ääneni. Minä olen tuo Yksi, joka nostaa ylös teidän kuolleenne. Minä olen tuo Yksi, joka parantaa sairait. Minä olen tuo Yksi, joka ennustaa nämä asiat. Minä olen tuo Yksi, joka pelastan. Minä olen tuo Yksi, joka annan lupauksen."

Ja Mooses ojensi kätensä meren yli. Niin Herra saattoi vahvalla itätuulella, joka puhalsi koko yön, meren väistymään ja muutti meren kuivaksi maaksi; ja vesi jakautui kahtia.

Ja israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella.

Ja egyptiläiset, kaikki faaraon hevoset, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä ajoivat heitä takaa ja tulivat heidän perässänsä keskelle merta.

Kun aamuvartio tuli, katsahti Herra egyptiläisten joukkoa tulenpatsaasta ja pilvestä ja saattoi hämminkiin egyptiläisten joukon.

Ja Hän antoi heidän vaunujensa pyörien irtautua, niin että heille kävi vaikeaksi päästä eteenpäin. Niin egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestansa egyptiläisiä vastaan."

²⁶ Herran Sana on niin valtavaa, niin hyvää, että ei voi lopettaa Sen lukemista. Se vain tulee Elämään, lukiessamme Sitä. Ajattelen tätä tekstiä tänä aamuna, vaikka se nauhoitetaankin, niin haluan sanoa tämän nyt alussa, se löytyy, löysin itseni. Ja syy. Miksi... Eilen tutkistelllessani tulin tähän aiheeseen, ja ajattelin: "Minäpä tulen puhumaan tästä, jos Herra tahtoo, koska se alentaa minut." Toivon sen lyövän meidät kaikki alas, voidaksemme nähdä, ja saisi meidät katsomaan ylöspäin, ja tutkimaan hieman, vertaamalla tuota silloista päivää tähän nykyiseen päivään.

²⁷ Tekstikseni haluan ottaa kolme sanaa, ja ne ovat: *Miksi huutaa? Puhu!* Jumala sanoi Moosekselle tässä 15. jakeessa: "Miksi sinä huudat Minulle? Puhu ihmisille, että he menevät eteenpäin." Ja: *Miksi huutaa? Puhu!*

²⁸ Meillä on melkoinen aihe, ja yritän kiirehtiä sen lävitse niin nopeasti kuin mahdollista, niin kuin Pyhä Henki johtaa. Haluan ajatella tässä tekstissä sitä, kuinka Mooses huusi Jumalalle, vaikeuden hetkellä, ja Jumala nuhteli Moosesta siitä, vaikka vaikeudet olivat juuri tapahtumassa. Ja näyttää olevan inhimillisen luonteen mukaista, että henkilö huutaa Jumalalle. Ja sitten minkälainen nuhde se olikaan, kun Jumala kääntyi ympäri ja nuhteli häntä siitä, Hänen puoleensa huutamisesta. Se näyttää hyvin kovalta.

²⁹ Monesti katsoessamme Kirjoituksia omalla tavallamme, se näyttää hyvin kovalta, mutta jos me tutkimme hetkisen, niin voisimme todeta, että kaikkietävä Jumala tietää, mitä Hän on tekemässä. Ja Hän tietää, kuinka tehdä nämä asiat ja kuinka käsitellä ihmistä. Hän tietää, mitä ihmisessä on. Hän tuntee hänet, me emme. Me tiedämme vain älylliseltä puolelta, mutta Hän tietää, mitä ihmisessä todella on.

³⁰ Mooses syntyi tähän maailmaan lahjakkaana poikana. Hän syntyi ollakseen profeetta ja vapauttaja. Hän syntyi nämä lahjat itsessään, niin kuin jokainen mies, joka tulee maailmaan. Minä vakaasti uskon Jumalan ennalta tietämiseen, ennalta määräämiseen.

³¹ Ei niin, että Jumala tahtoisi kenenkään tuhoutuvan, vaan että kaikki voisivat tulla parannukseen. Mutta ollen Jumala, hänen täytyi tietää, ja Hän tietää lopun ennen alkua. Ymmärrätekö? Jos Hän ei tee sitä, silloin Hän ei ole ääretön; ja jos Hän ei ole ääretön, Hän ei ole Jumala. Niinpä Hän ei tietenkään tahtonut, että kukaan kuolisi, mutta Hän tiesi, kuka tulisi kuolemaan, ja kuka ei. Tämä on syy, tarkoitus, miksi Jeesus tuli maan päälle, pelastamaan nuo, jotka Jumala ennalta tietämisensä kautta oli nähnyt, ja jotka halusivat pelastua, koska koko maailma oli tuomittu. Enkä näe miten me voisimme opettaa sitä millään muulla tavalla kuin Jumalan ennalta tietämisenä, ja Raamattu selvästi sanoo, että Hän tietää lopun jo alussa, ja voi kertoa sen.

³² Sen vuoksi, kun henkilö yrittää olla jotakin, mitä hän ei ole, hän vain tekee sen jäljitelläkseen. Ja ennemmin tai myöhemmin se on tuleva ilmi. Teidän syntinne tavoittavat teidät. Te ette voi peittää niitä. On vain yksi peite synnille, ja se on Jeesuksen Kristuksen Veri. Ja sitä ei voida käyttää, ellei Jumala ole kutsunut teitä maailman perustamisesta asti. Tämä on miksi Veri vuodatettiin, ei poljettavaksi, ei pilailtavaksi ja vitsailtavaksi eikä siksi, että siitä puhuttaisiin pahaa, vaan, sillä oli selkeä tarkoitus. Se on oikein. Ei, että sen kanssa leikittäisiin; ei jäljiteltäväksi, niin että sanotaan syntien olevan peitetyt, kun ne eivät ole. Eikä kukaan voi saada syntejään peitetyksi, ellei hänen nimeään ole pantu Karitsan Elämiin Kirjaan ennen maailman perustamista. Jeesus itse sanoi: "Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni vedä häntä, ja kaikki, jotka Isä on antanut", mennyt aikamuoto, "Minulle, tulee tulemaan Minulle." Niinpä te ette voi saada Sanaa valehtelemaan. Ne ovat siellä Totuutta ja oikaisua varten.

aamuna siellä huoneessa ja, joka seisoi siellä nurkassa sanoen: "Älä pelkää tehdä mitä hyvänsä, tai mennä minne hyvänsä, tai sanoa mitä hyvänsä, sillä milloinkaan pettämätön Jeesuksen Kristuksen läsnäolo on sinun kanssasi, minne hyvänsä sinä menetkin."

²⁹⁵ Se oli Hän siellä Sabino kanjonissa, jossa olin rukoilemassa noin kolme kuukautta sitten, ihmetellen mitä tulisi tapahtumaan. Minä seisoin siellä, ja miekka tipahti käteeni ja sanottiin: "Tämä on Kuninkaan Miekka." Se oli Hän.

²⁹⁶ Se oli Hän, joka sanoi minulle: "Niin kuin olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen lähettämään sinut."

²⁹⁷ Se oli Hän, joka sanoi minulle kolmekymmentä vuotta sitten tuolla alhaalla joella, seisossani siellä pienenä saarnaaja poikasena, silloin kuin tuo Valo, tuo sama Tulipatsas tuli alas taivaista, pysähtyen sinne ja ääni sanoi: "Niin kuin Minä lähetin Johannes Kastajan juoksemaan Kristuksen ensimmäisen tulemuksen edellä, samoin sinun Sanomasi tulee juoksemaan Hänen toisen tulemuksensa edellä", kaikkialle maailmaan. Kuinka se voisi tapahtua, kun minun oma pastorini nauroi ja teki pilaa siitä? Mutta se tapahtui aivan tarkalleen. Kyllä Se oli Hän, joka sanoi sen. Kyllä vaan!

²⁹⁸ Oi, se oli Hän, joka sanoi profetialla näystä: "Se tulee tapahtumaan." Se oli Hän joka sanoi: "Jos joku teidän keskuudessanne profetoi tai näkee näyn ja kertoo sen, ja jos se tapahtuu, niin silloin muistakaa, että se ei ole hän, vaan Minä. Minä olen hänen kanssaan." Miten pitkälle voisinkaan jatkaa ja sanoa, se on Hän, se on Hän, se on Hän.

²⁹⁹ Se oli Hän, joka tuli alas, silloin, kun kerroin heille, että Tulipatsas oli tullut alas siellä alhaalla joella, eivätkä he voineet uskoa sitä. Se oli Hän siellä, tuon baptistisaarnaajan ja kolmenkymmentuhannen ihmisen edessä, tuona iltana Sam Houstonin Colosseumilla, kun tuo Herran Enkeli antoi valokuvata itsensä seisossaan siellä. Se oli Hän, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

³⁰⁰ Se oli Hän, joka ennusti kuinka nuo asiat tulisivat olemaan. Se oli Hän, joka sanoi tämän. Se oli Hän, joka teki nämä asiat. Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Hän on tehnyt kaiken aivan tarkalleen kuten Hän sanoi tulevansa tekemään. Aamen.

Minä teen, tulee myös hän tekemään.” Onko se näin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Se oli Hän, joka sanoi niin.

²⁸⁸ Se oli Jeesus, Markus 11:24, joka sanoi: “Jos te sanotte tälle vuorelle”, ei jos te rukoulette tätä vuorelta. “Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämissänne, vaan uskotte, niin se, mitä te sanotte, tulee tapahtumaan, te voitte saada sen, mitä olette sanoneet.” Jos te sanotte sen vain olettamisen perusteella, se ei tapahdu, mutta jos jokin teissä, niin, että olette voidellut tuota tehtävää varten, ja tiedätte, että on Jumalan tahto tehdä se, niin vain sanokaa se, ja sen täytyy tapahtua. “Jos te....”

²⁸⁹ Se oli Hän, joka sanoi tämän: “Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyvät teissä, niin pyytäkää mitä tahdotte, ja te saatte sen.” Oi, niin! Näettekö te mitä minä tarkoitan? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

²⁹⁰ Suokaa anteeksi tämä, mutta se vain jatkuvasti tulee mieleeni. Minun täytyy sanoa se. Se oli Hän, joka sanoi tuona päivänä siellä metsässä: “Sinä et ole saanut riistaa.” Ja Hän loi kolme oravaa sinne silmiemme edessä. Mitä se on? Vain sanan puhuminen, sano, että ne tulevat olemaan siellä, ja siellä, ja siellä, ja siellä ne olivat. Se oli Hän, joka teki sen.

²⁹¹ Charlie ja Rodney, se oli Hän siellä alhaalla Kentuckyssa. Nellie, Margie ja loput teistä, se oli Hän, tuo sama Jumala, joka siellä aikaisemmin oli puhunut Moosekselle sanoen: “Miksi sinä huudat Minulle? Puhu sana.” Se oli Hän, joka toi ne olemassaoloon. Se oli Hän. Se oli Hän. Oi niin!

²⁹² Se oli Hän, joka antoi näyn noin vuosi sitten, koskien näitä Seitsemää Sinettiä, käskien meidän mennä sinne, ja kuinka tulisi olemaan suuri ukkosenjylinä, joka panisi sen alulle, ja kuinka se tulisi olemaan pyramidin muodossa. Life -lehti kirjoitti siitä, ja kuva siitä riippuu tuolla seinällä. Se oli Hän, joka sanoi sen.

²⁹³ Se oli Hän tuona yönä, kun olin menemässä alas tuota tietä ja näin tuon suuren mamba käärmeen, joka oli puremaisillaan veljeäni. Hän sanoi: “Sinulle on annettu voima sitoa hänet tai minkä hyvänsä lopuista heistä.”

²⁹⁴ Se oli Hän, joka sanoi tuon minun pienestä harmaapäisestä vaimostani, joka istuu tuolla takana, se oli Hän, joka herätti minut tuona

³³ Ja Mooses oli syntynyt uskon lahjan kanssa; tuon suuren uskon, mikä Mooseksella oli. Me näemme sen myöhemmin tulevan esiin hänessä. Ja hän oli syntynyt suureen perheeseen, ja me tiedämme, että hänen isänsä ja äitinsä kuuluivat Leevin sukuun, niin kuin kertomus niin kauniisti tuo esiin tämän suuren henkilön elämän tässä aikaisemmin 2. Mooseksen kirjassa. Ja hän oli yksi suurimmista Raamatun henkilöistä, sillä hän oli suora esikuva Herrasta Jeesuksesta.

³⁴ Hänen syntymänsä oli hyvin erikoinen, kuten Herran Jeesuksenkin; hän syntyi vainon aikaan, kuten Herra Jeesus; hänen vanhempansa piilottivat hänet viholliselta, kuten Herran Jeesuksenkin; ja hän tuli palveluksen aikaansa, kuten Herra Jeesus. Hän oli johtaja, kuten Herra Jeesus; hän oli profeetta, kuten Herra Jeesus, ja hän oli lainantaja, kuten Herra Jeesus.

³⁵ Ja me voimme nähdä, että hän kuoli kalliolla, ja hänen on täytynyt nousta uudestaan, ja kaikkea, koska kahdeksansataa vuotta myöhemmin hän seisoi Kirkastusvuorella, keskustellen Herran Jeesuksen kanssa. Näettekö? Enkelit kuljettivat hänet pois. Kukaan ei tiedä, minne hänet on haudattu; ei edes perkele tiennyt sitä. Vilpittömästi, minä en usko, että häntä koskaan haudattiin. Minä uskon, että Jumala kuljetti hänet pois, ja hän kuoli kalliolla, jota hän oli seurannut kaikkina elämänsä päivinä.

³⁶ Ja hän oli täydellinen esikuva Kristuksesta. Hän oli kuningas ihmisten ylitse; hän oli lainantaja; hän oli ihmisten ylläpitäjä; kaikessa hän oli esikuva siitä, mitä Kristus oli.

³⁷ Niinpä sitten näemme, että hän oli syntynyt tämän suuren lahjan ja ominaisuuden kanssa, joka hänessä oli. Sitten tarvittiin jonkinlainen välähdys tuomaan tuo asia Elämään.

³⁸ Näettehän. Jumalan siemen on itse asiassa asetettu meihin jo maailman perustamisesta alkaen. Ja kun tuo Valo ensimmäisen kerran osuu tuohon siemeneen, se tuo sen Elämään, mutta Valon täytyy ensin tulla siemenen ylle.

³⁹ Kuten monesti olen opettanut pienestä naisesta kaivolla, hän tuossa tilassa. Vaikka hän olikin pahamaineinen henkilö ja hänen elämänsä aliarvoista, hänen ollessaan tuossa tilassa, siksi että perinnäissäännöt eivät olleet koskettaneet häntä, mutta, kun tuo Valo ensi kertaa osui häneen, hän nopeasti tunnisti Sen, koska siellä oli jotakin vastaamassa Siihen.

Kun syvyys syvyydelle huutaa, siellä täytyy olla syvyys jossakin vastaamassa tuohon huutoon.

⁴⁰ Ja Mooses tässä oli syntynyt profeetaksi, mutta hänet kasvatettiin järkiperaisessa koulussa faaraan palatsissa. Faarao Seti, jonka alaisuudessa hänet kasvatettiin, oli vielä kunnian mies, joka uskoi Joosefin olleen Herran profeetan. Mutta sitten tuli Ramses Setin jälkeen, ja Ramses ei välittänyt Joosefista. Ja siksi vaikeudet alkoivat, kun nousi ylös faarao, joka ei tuntenut Joosefia.

⁴¹ Mutta nämä suuret ominaisuudet, puhukaamme niistä hetkinen, ennen kuin menemme aiheemme pääosaan. Minulla on outo tapa asettaa teksti ja sitten rakentaa sen päälle, ja Herra auttakoon meitä tänä aamuna, kun rakennamme sen päälle.

⁴² Mooses oli syntynyt tämän suuren uskonlahjan kanssa. Sitten hänet voideltiin ja määrättiin tehtävään Palavan Pensaana luona, vapauttamaan Jumalan kansa. Nähkää nyt, mitä suuria ominaisuuksia tällä miehellä oli! Hän syntyi määrättyä asiaa varten. Jumalalla oli tarkoitus siinä.

⁴³ Jumalalla on tarkoitus teidän olemisellanne täällä. näettehän? Jos te vain voisitte tulla tuolle paikalle, niin kuinka paljon vaivaa te säästäisittekään Jumalalta ja myös itseltänne.

⁴⁴ Mooses syntyi sellaisena ja myöhemmin hänet tuotiin paikalle, missä hänet voideltiin. Ja pankaa merkille, siemen lepäsi siellä järjellisen käsityskyvyn kanssa, ja, vaikka hän olikin syntynyt kaiken tuon uskon kanssa vapauttamaan nämä ihmiset, kuitenkin se ei koskaan tullut Elämään, ennen kuin Valo Palavasta Pensaasta välähti sen ylle, ennen kuin hän näki, ei jotakin, josta hän oli lukenut, vaan jotakin, jonka hän oli nähnyt omilla silmillään; jotakin, joka puhui hänelle, hänen puhuessaan takaisin Sille. Oi, kuinka se saikaan asiat Elämään.

⁴⁵ Minä ajattelen kenen hyvänsä miehen, naisen, pojan tai tytön, jolla on järjellinen käsitys siitä, minkä he ajattelevat Sanan olevan, ja niin edelleen, olevan kykenemätön seisomaan täysin perustuksella, ennen kuin he ovat kohdanneet tuon Valon, joka tuo tuon Sanan todellisuudeksi.

⁴⁶ Minä ajattelen, että seurakunta toiminnassaan, kuinka älyllistä ja perusteellista se saattaakin olla, tuo seurakunta ei voi kasvaa, ennen kuin

²⁸² Hän tiesi oman Jumalan antaman valtuutensa, mutta me emme tiedä. Hän tiesi, mitä Hän oli, me emme tiedä.

²⁸³ Mooses oli unohtanut. Simson ymmärsi. Toiset ymmärsivät. Joosua ymmärsi. Mooses unohti. Jumalan täytyi kiinnittää hänen huomionsa siihen. Hän sanoi: “Miksi sinä huudat Minulle? Minä lähetin sinut tekemään työn; puhu ja jatka eteenpäin tavoitteeseesi. Minä sanoin sinulle, että sinä olisit tuleva tälle vuorelle; ota nämä lapset ja johda heitä eteenpäin. Vain puhu. Minä en välitä siitä’ mitä on tielläsi, siirrä se pois tieltä. Annan sinulle vallan tehdä sen. Minä puhuin, ja sinä puhuit kärpäsiä ja kirppuja olemassaoloon. Mistä syystä sinä nyt huudat Minulle? Miksi sinä huudat Minulle näistä asioista? Vain puhu, ja tarkkaa kuinka se tapahtuu, siinä kaikki.” Oi niin. Oi, kuinka minä rakastan sitä.

²⁸⁴ Jeesus vain puhui Sanan, ja se oli niin. Jumala oli oikealla tavalla vahvistanut, että Hänen Poikansa. “Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt. Kuulkaa Häntä.” Hän oli.

²⁸⁵ Tarkatkaa Häntä. Minä pidän tästä; Kuinka urheasti, kuinka majesteettillisesti Hän seisokaan arvostelijoidensa edessä. Hän sanoi: “Hävittääkää tämä temppeli, ja Minä tulen rukoilemaan Isää, nähdäkseni, mitä Hän tekee asialle.” Ei vaan, “Hävittääkää tämä temppeli, ja Minä nostan sen uudelleen ylös, kolmessa päivässä.” Ei: “Minä toivon; Minä tulen yrittämään.” “Minä tulen tekemään sen!” Miksi? Kirjoitukset sanoivat niin.

²⁸⁶ Samat Kirjoitukset, jotka sanoivat Hänen tulevan nostamaan ylös Hänen ruumiinsa, antavat meille valtuuden, voiman. Aamen! “Minun Nimessäni he tulevat ajamaan ulos perkeleitä; he puhuvat uusilla kielillä; jos he ottavat ylös käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi.”

“Miksi huudat Minulle, puhu ja mene eteenpäin.” Oi, miten urheasti minä...

“Hävittääkää tämä temppeli, ja Minä tulen nostamaan sen ylös uudestaan.” Oh!

²⁸⁷ Muistakaa nyt, (lopettaessamme), se oli tuo sama Hän. Se oli Hän, joka sanoi Johannes 14:12: “Hän, joka uskoo Minuun, niitä tekoja, joita

²⁷⁴ Kun Hän kohtasi Leegion, jossa olivat nuo kaksituhatta perkelettä, niin Jeesus ei huutanut, vaan perkeleet huusivat: “Jos Sinä ajat meidät ulos, niin salli meidän mennä tuohon sikalaumaan.”

²⁷⁵ Jeesus ei sanonut: “No niin, Isä, olenko Minä kykenevä tekemään tämän?” Hän sanoi: “Tulkaa ulos hänestä”, ja perkeleet pakenivat. Varmasti, Hän tiesi, että Hän oli Messias.

²⁷⁶ Kun Hän oli Lasaruksen haudalla, joka oli ollut kuolleen neljä päivää, he sanoivat: “Jos Sinä vain olisit ollut täällä, Herra, niin hän ei olisi kuollut.”

²⁷⁷ Hän sanoi: “Minä olen ylösnousemus ja Elämä.” Ei mitään missä, koska, tai kuinka. “Hän, joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, niin kuitenkin hän tulee elämään.” Aamen. Hän tiesi kuka Hän oli. Hän tiesi kuka Hän oli. Hän tiesi olevansa Immanuel. Hän tiesi olevansa Ylösnousemus. Hän tiesi olemansa Elämä. Hän tiesi, että Hänessä asui Jumalan koko täyteys ruumiillisesti. Hän oli nähnyt nuo pienet ihmiset siellä, ja nähnyt sen, mitä Jumala oli kertonut Hänelle, sanonut mitä tehdä, ja sitten Hän meni sinne.

²⁷⁸ Hän ei koskaan sanonut: “Odottakaahan nyt, Minä polvistun tähän ja te kaikki muutkin polvistukaa alas rukoilemaan..” Hän sanoi: “Uskotteko te, että Minä olen kykenevä tekemään tämän?” Aamen. Hän kysyi sitä.

²⁷⁹ Se ei ollut Hän, vaan he. “Kyllä Herra, minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan.” Oi, niin, siinä Hänet tunnistettiin. Jotakin täytyy tapahtua.

²⁸⁰ “Lasarus, tule ulos!” Hän puhui, ja kuollut mies tuli esiin. Ei mitään voinko Minä? Hän vain puhui. Kun uskon vaatimus täyttyi, täytyi asian tapahtui.

²⁸¹ Hän puhui, ja sokea näki; rampa käveli; kuuro kuuli; perkeleet tulivat kirkuen ulos; kuolleet herätettiin, kaikenlaista. Miksi? Hän ei rukoillut lävitse, Hän oli voideltu Messias. Hän oli Messias. Hän tiesi olevansa. Hän tiesi asemansa. Hän tiesi, mitä Hänet oli lähetetty tekemään. Hän tiesi, että Isä oli ilmoittanut uskovaisille Hänen olevan Messiaan, ja kun Hän kohtasi uskovaisen, jolla oli usko, Hän vain puhui Sanan, ja perkeleet kaikkosivat. Kyllä vaan. Puhu; älä huuda, puhu! Aamen.

yliluonnollinen tehdään tunnetuksi ihmisten keskellä, ja he näkevät jotakin, jolle he voivat puhua, ja joka puhuu heille takaisin, vahvistaen tämän kirjoitetun Sanan.

⁴⁷ Nyt muistakaa, kun Mooses kohtasi tämän Palavan Pensaana, tuo Sana oli vahvistettu tarkalleen. Se oli Sana. Mooseksen ei tarvinnut surra: “Mistä tämä Ääni oli? Mikä on tämä Olento täällä?” Koska Jumala oli jo kirjoittanut Kirjoituksiin 1 Mooseksen kirjassa, että “sinun kansasi tulee vaeltamaan tässä oudossa maassa, mutta heidät tullaan tuomaan takaisin neljänsadan vuoden jälkeen, he ovat tuleva takaisin tähän maahan jälleen, sillä amorilaisten vääryyden malja ei ole vielä täyttynyt.” Jumala oli sanonut satoja ja satoja vuosia aikaisemmin, että Israel tulisi vaeltamaan ja tulemaan pahoin kohdelluksi vieraassa maassa, ja tulisi pysymään siellä neljänsataa vuotta, mutta Jumala väkevällä kädellä tulisi tuomaan heidät ulos. Joten te näette, että Palavan Pensaana ääressä...

⁴⁸ Mooses älyllisesti tiesi tämän, ja tuo siemen, jonka kanssa hän oli syntynyt, lepäsi hänen sydämessään. Ja hän yritti järjellisellä kokemuksellaan Sanan kanssa, tuoda heidät ulos, vapauttaa heidät, koska hän tiesi syntyneensä tuohon tarkoitukseen. Hän tiesi Kirjoitusten sanovan, että he olivat jo olleet siellä neljänsataa vuotta.

⁴⁹ Aivan kuten mekin nyt tiedämme. Eräs mies kysyi minulta jokin hetki sitten tulemuksista ja Ylöstempauksesta. Me tiedämme eläneemme ajan täyttymykseen. Ylöstempauksen aika on käsillä. Ja me odotamme “ylöstempaus uskoa”, joka voisi vetää seurakunnat yhteen ja antaa sille yliluonnollisen voiman, joka voi muuttaa nämä ruumiit, joissa me elämme. Me näemme Jumalan voivan nostaa ylös kuolleen lattialta tai pihalta ja tuovan hänet takaisin elämään silmiemme edessä. Kun näemme, että Jumala voi ottaa syövän syömän miehen, joka on vain varjo, ja nostamaan hänet ylös olemaan vahva terve mies, niin sen tulisi antaa “ylöstempaus usko” ihmisille. Niin että kun tuo Valo välähtää taivaasta ja pasuuna soi, niin Kristuksen Ruumis tulee nopeasti kootuksi yhteen ja muutetuksi hetkessä ja otetuksi Taivaisiin. Kyllä, jotakin senkaltaista täytyy tapahtua, ja meidän jumaluusopilliset koulumme eivät voi milloinkaan tuottaa sitä, kuitenkin he järjellisesti ovat oikein, mutta teidän täytyy kohdata tuo Valo! Teidän täytyy löytää tuo jokin.

⁵⁰ Ja tässä Mooses perustaa suuren kutsumuksensa Sanalle, ja se oli suuri, siihen asti, kunnes yhtenä päivänä hän kohtasi tämän Valon, ja sama Sana itse puhui takaisin hänelle. Silloin hän sai voitellunsa. Se voiteli sen, mikä hänessä oli sisäpuolella, järjen, joka uskoi sen, uskon, joka oli perustunut hänen uskoonsa Jumalaan, joka erotti hänet hänen äidistään. Ja nyt, kun hän osui tämän Valon läsnäoloon, Se voiteli sen, minkä hän uskoi. Millainen voitelu. Ja hänelle annettiin tehtävä.

⁵¹ Me tiedämme, että järkipäisesti hän oli kuullut äidiltään. Hän tiesi, mitä tulisi tapahtumaan, ja hän tiesi elävänsä tuossa päivässä. Mutta, kun hän totesi epäonnistuneensa, sen on täytynyt olla pieni isku hänen uskolleen. Mutta hänen tullessaan Pensa luo, Jumala sanoi: "Minä olen kuullut kansani huudon, ja Minä muistan lupaukseni heidän isilleen, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, ja Minä olen tullut alas." Minä, on persoona pronomini. "Minä olen tullut alas vapauttaakseni heidät."

⁵² Ja nyt, sallikaa minun lisätä tämä... Jumala antakoon minulle anteeksi, jos se kuulostaa pyhyden loukkaukselta: "Minä työskentelen maan päällä ainoastaan miehen kautta. Minä olen Viinipuu; te olette oksat. Ja Minä ilmoitan ainoastaan itseni silloin, kun voin löytää sopivan miehen, ja Minä olen valinnut sinut, ja Minä lähetän sinut sinne alas tuomaan heidät ulos." Näettekö? Nyt, pankaa merkillle: "Minä tulen olemaan sinun suusi kanssa, ja sinä, ota tämä keppi."

⁵³ Ja Mooses sanoi: "Voinko nähdä todisteen siitä, että Sinä lähetät minut, ja että Sinä olet voidellut minut, ja että Sinä tulet tekemään nämä asiat?"

Jumala sanoi: "Mikä sinulla on kädessäsi?"

Hän sanoi: "Keppi."

Sanottiin: "Heitä se maahan." Se muuttui käärmeeksi; ja Mooses pakeni sitä.

⁵⁴ Jumala sanoi: "Nosta se ylös." Se tuli jälleen kepiksi. Hän sanoi: "Pane kätesi poveesi." Ottaessaan sen ulos, se oli pitaalinen. "Pane se takaisin." Ja se oli terve.

⁵⁵ Hän sanoi nähneensä Jumalan kirkkauden. Mooseksella ei ollut enää mitään kysyttävää. Oletteko milloinkaan panneet merkillle, että hän ei koskaan enää paennut erämaahan? Hän tiesi olevansa voideltu. Hän tiesi

huuililta, että hänet oli voideltu tähän työhön. Hän puhui ja nosti hänet ylös, sillä hän tiesi olevansa voideltu apostoli tuota tarkoitusta varten.

²⁶⁹ Ihmiset, jotka makasivat hänen varjossaan, eivät koskaan sanoneet: "Oi, tule Apostoli Pietari, huuda Jumalalle ja rukoile uskon rukous meidän puolestamme." Ei, ei, he eivät sanoneet sellaista. He tiesivät, että hän oli voideltu ja vahvistettu Jumalan apostoli. Niinpä he sanoivat: "Antakaa meidän vain maata hänen varjossaan, Sinun ei tarvitse sanoa sanaakaan. Me tiedämme sen, ja me uskomme sen." Elämä oli heissä! Apostoli ei voinut päästä kaikkien heidän luokseen, mutta he itse, he olivat osa siitä.

²⁷⁰ Mooses sanoi: "Ei riitä, että minä yksin menen, me kaikki menemme. Meillä jokaisella on jotakin tehtävää. Meidän kaikkien täytyy olla voideltuja."

²⁷¹ Ja he olivat nähneet tuon apostolin parantavan sairaan miehen ja tekevän asioita, joita hän teki, ja he tiesivät, että hän ei voisi päästä kaikkien heidän luokseen, niinpä he eivät koskaan sanoneet: "Pietari, tule ja rukoile meidän puolestamme ja odota nyt niin kauan kunnes sinulla on NÄIN SANOO HERRA, ja tule ja sano sitten minulle, mitä Herra on sanonut." He sanoivat: "Jos me vain voisimme maata hänen varjossaan, koska tuo sama Jumala, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, on hänessä, ja me näemme hänen tekevän samoja asioita." Ja niinpä he koskettivat Jeesuksen viitan lievettä, ja makasivat hänen varjossaan, koska Jeesus oli tässä miehessä. Jos tuo varjo vain osuisi heihin, niin he paranisivat.

²⁷² Ja Raamattu sanoo, että jokainen heistä parantui. Ei mitään koko yön kestävästä rukoukokousta. He vain sanoivat: "Herra, jos menen ja lepään tämän apostolin varjossa?" Ei, he tiesivät sen. Valo oli osunut heihin. Heidän sydämensä olivat täynnä ja heidän uskonsa vapautui. Aamen. He uskoivat sen, koska olivat nähneet sen. Paavalin hikiliinonjen kanssa oli sanoin.

²⁷³ Jeesus ei koskaan huutanut, kun he toivat tuon kaatumatautisen pojan Hänen luokseen, joka oli kaatuillut tuleen. Hän ei sanonut: "Isä, Minä olen Sinun Poikasi, ja nyt Sinä lähetit Minut tänne tekemään niin-ja-niin-ja-niin; joten voinko Minä nyt parantaa tämän pojan?" Ei, vaan Hän sanoi: "Tule ulos hänestä, Saatana!" Hän puhui, ja poika oli terve.

kuin se tapahtui. Mitä hän oli tehnyt? Tappanut karhun ja leijonan. Hän iski leijonan maahan. Minkä kansaa? Lingon, ja sitten hän otti puukon ja tappoi tuon leijonan sillä. Saman asian hän teki Goljatilte. Hän iski hänet maahan kivellä, ja otti sitten hänen oman miekkansa ja katkaisi, sillä hänen päänsä, aivan niin kuin hän oli aikaisemmin ennustanut. Hän oli sanonut: “Ja sinun käy aivan kuten niidenkin.” Miksi? Hän puhui sanan, että se tulisi olemaan, ja sitten hän meni eteenpäin täyttääkseen sen. Aamen. Oi, veli! Hän puhui, ja otti tuon päivän tilanteen hallintaansa.

²⁶⁵ Jos koskaan on ollut sellainen aika, että miehen tulisi puhua, niin se on nyt. Jos voitte kestää muutaman minuutin pidempään, niin tulen lopettamaan hyvin pian. Minulla on joitakin muita asioita kirjoitettuna ylös tänne, joitakin Kirjoituksia, joihin haluaisin päästä.

²⁶⁶ Pietari ei koskaan huutanut, kun hän löysi miehen, jolla oli tarpeeksi uskoa parantuakseen, maatessaan siellä kauniin portin pielessä. Hän ei mennyt polvilleen ja rukoillut koko yötä tai päivää, tai pitänyt pitkää rukousta ja sanonut: “Herra, minä rukoulen, tiedäthän, että Sinä auttaisit tätä köyhää raajarikkoista miestä. Minä näen, että hänellä on uskoa. Minä tiedän, että hän on uskovainen, kysyin sitä häneltä, ja hän vastasi, että hänellä on uskoa, uskoen sen, mitä olen kertonut hänelle. Olen kertonut hänelle siitä, mitä Sinä teit, ja minä vain ajattelin nyt, Herra... Voitko antaa minulle NÄIN SANOO HERRAN häntä varten?”

²⁶⁷ Ei, hän tiesi olevansa voideltu apostoli. Hän tiesi, että Jeesus Kristus oli antanut hänelle tehtävän; “Parantakaa sairaat, nostakaa ylös kuolleet, puhdistakaa pitaaliset, ajakaa ulos perkeleet. Niin kuin te olette ilmaiseksi vastaanottaneet, niin ilmaiseksi antakaa.” Hän oli sanonut: “Pietari, mene ja tee se.” Hänen ei tarvinnut rukoilla lävitse, hänet oli määrätty tehtävään.

²⁶⁸ Mitä hän sanoi? Hän sanoi: “Jeesuksen Kristuksen Nimessä!” Hän oli puhunut Jeesuksen Kristuksen Nimen, ja tuo mies vain makasi siellä. Hän tarttui häntä kädestä ja sanoi: “Nouse jaloillesi!” Hän piti hänestä kiinni, kunnes hänen nilkkaluunsa vahvistuivat ja hän alkoi kävellä. Miksi? Hänellä ei ollut koko yön kestäväää rukouskokousta. Hän ei koskaan huutanut Jumalalle. Hän oli kuullut Jeesuksen Kristuksen

kaikkien näiden asioiden, jotka olivat olleet niinen sydämellään, näiden suurten hienojen ominaisuuksien tulleen voidelluiksi. Nyt hän oli valmis. Hän on valmis menemään; niinpä hän lähti alas Egyptiä kohden.

⁵⁶ Jumala oli sanonut: “Minä tulen olemaan sinun kanssasi”, joten se selvitti sen. “Minä tulen olemaan sinun kanssasi”, oli kaikki, mitä Mooses halusi tietää tätä hänen sydämessään olevaa suurta kutsumusta varten. Ja nyt, Jumala sanoi: “Minä tulen olemaan sinun kanssasi.”

⁵⁷ Nyt Jumala myöskin oli vahvistanut Mooseksen väitteen. Mooses väitti: “Minä kohtasin Herran.” Ja Hän oli sanonut: “Kerro heille, että MINÄ OLEN lähetti minut.” Näettekö?

⁵⁸ Nyt he sanoivat: “Tässä on mies, toinen juutalainen, mahdollisesti yksi näistä fanaatikoista, joita meillä on ollut kaiken aikaa, kaikenkaltaisten suunnitelmien kanssa, viedäkseen meidät ulos orjuudesta.” Ja tähän tiedätte, miten ihmiset ovat, kun he ovat orjia tai jonkin orjuudessa, aina on joku tulemassa jonkinlaisen kikan kanssa tehdäkseen sen.

⁵⁹ Niinpä Jumala lupasi Moosekselle: “Minä tulen olemaan sinun kanssasi; Minä tulen olemaan sinussa. Minun sanani tulevat olemaan sinun sanojasi. Sinä puhut Minun sanojani ja sanot ainoastaan sen, mitä Minä sanon.”

⁶⁰ Ja nyt, kun Mooses meni alas ja antoi heille tämän kutsun ja seisoi faaraan edessä, kertoen hänelle, että heprealaisten Herra Jumala oli sanonut: “Tuo lapset ulos”, niin tämä halunnut antaa heidän mennä. Niinpä hän teki merkin vanhinten edessä ja faaraan edessä, nuo merkit, jotka Jumala teki. Hän sanoi: “Huomenna suunnilleen tähän aikaan aurinko on pimenevä. Ja on oleva pimeys yli koko Egyptin maan.” Ja se tapahtui aivan tarkalleen. Ja sitten hän sanoi: “On tuleva karpäsiä yli koko maan”, ja hän ojensi sauvansa ja kutsui karpäsiä, ja karpäset tulivat. Ja hän profetoi, ja kaikki, mitä hän profetoi, tapahtui aivan tarkalleen sillä tavalla. Se oli Jumala. Näettehän?

⁶¹ Jumala oli kutsunut hänet hänen syntymästään saakka ja pannut nuo suuren uskon ominaisuudet häneen. Sitten Jumala tuli alas ja voiteli tuon suuren jonkin, joka hänessä oli, ja lähetti hänet sinne Hänen Sanansa kanssa, ja hänen väitteensä tulivat oikealla tavalla vahvistetuiksi. Ei väliä, kuinka monia taikureita tuli esiin, kuinka monia näitä toisia asioita oli tapahtunut; Jumala puhui, ja Mooses tunnistettiin.

Mitä Mooses sanoi, Jumala kunnioitti! Haluan ettette koskaan unohda tuota Sanaa. Mitä Mooses sanoi, sitä Jumala kunnioitti, koska Jumalan Sana oli Mooseksessa. "Minä tulen olemaan sinun suusi kanssa. Sinä tulet puhumaan oikeat asiat." Mitä nyt Jumala sanoikin, Hän puhui sen Mooseksen kautta, ja se todisti oikeaksi ja vahvisti kaikki hänen väitteensä.

⁶² Myös hänen äitinsä oli kertonut hänelle hänen salaperäisestä syntymästään. Oli lähellä se aika, jolloin vapauttajan tulisi tulla. Amram ja Jookebed, jotka olivat Leevin poika ja tytär, alkoivat rukoilla Jumalaa, että Hän lähettäisi vapauttajan. Kun te näette lupauksen ajan lähestyvän, se saa ihmiset rukoilemaan ja nälkäisiksi. Eikä epäilystäkään, etteikö Jookebed, hänen äitinsä, joka oli hänen kasvattajansa, niin kuin me kaikki tunnemme tuon kertomuksen, ollut kertonut hänelle monta kertaa kuinka hän oli rukoillut. "Ja Mooses, poikani, kun sinä synnyit, sinä olit ihana lapsi. Sinä olit erilainen. Jotakin tapahtui sinun syntyessäsi."

⁶³ Puhuin siitä näytelmän muodossa lapsille, jokin aika sitten, ja sanoin siinä, että Amramin ollessa huoneessaan rukoilemassa, hän näki Enkelin, joka veli esiin miekan ja osoitti sillä pohjoista kohden sanoen: "Sinä tulet saamaan lapsen, ja hän tulee viemään lapset pohjoiseen, Luvattuun Maahan." Puhuin siitä näytelmän muodossa noille pikku kavereille, jotta he voisivat ymmärtää sen. Heidän käsityskykynsä ei ole kuten teidän aikuisten, jotka voitte saada otteen asiasta, Pyhän Hengen paljastaessa sen teille.

⁶⁴ Nyt, vaikka hänen äitinsä oli kertonut hänelle nämä asiat, ja hän tiesi sen, tarvitsi hän kuitenkin toisen kosketuksen. Opetus oli hieno, mutta hän tarvitsi henkilökohtaisen kosketuksen.

⁶⁵ Tätä maailma tarvitsee tänään. Tätä seurakunta tarvitsee tänään. Tätä jokainen tarvitsee, ollakseen Jumalan poika tai tytär. Voidaksenne olla sitä, te tarvitsette henkilökohtaisen kosketuksen. Ymmärrätekö? Jotakin, ei väliä, mitä tapahtuu... te tiedätte Sanan olevan totta; te tiedätte, että Se on oikein. Mutta, kun saatte kosketuksen, ja näette asian tapahtuvan, silloin te tiedätte olevanne oikealla tiellä. Ja huomatakseni, se on aina oleva kirjoitusten mukaista. Se tulee seisomaan tarkalleen Kirjoitusten kanssa. Kuten tässäkin tapahtui.

hän tiesi tappaneensa karhun, mutta se oli ollut yhteydessä hänen maallisen isänsä omaisuuden kanssa. Nyt oli kysymyksessä hänen Taivaallisen Isänsä omaisuus. Aamen. Hän ei mennyt polvilleen sanoen: "Mitä minun täytyy tehdä, Herra?" Hän puhui sanoen: "Sinä tulet olemaan kuten tuo leijona ja karhu, ja tässä minä tulen." Kunnia Jumalalle! Hän puhui ja meni eteenpäin kohtaamaan tätä Goljattia.

²⁶⁰ Välittämättä hänen koostaan! Hän oli pieni punakka kaveri, tiedättehän. Hän ei ollut kovinkaan suuri ja komea, vain pieni ehkä kumarainen kaveri. Raamattu sanoi hänen olleen punakan. Nyt huolimatta hänen koostaan ja siitä, mitä hänen väitettiin pystyvän tekemään.

²⁶¹ Tiedättehän piispan sanoneen hänelle: "No niin, katsohan tänne poikaseni, tuo mies on teologi, ymmärräthän, hän on taistelija. Hän oli syntynyt taistelijaksi ja ollut taistelija koko nuoruutensa; eikä sinussa ole vastusta hänelle." Hänen veljensä sanoivat: "Voi sinua ilkeää poikaa. Sinäkö tulisit tekemään täällä sellaisen asian, mene takaisin kotiin."

²⁶² Se ei huolestuttanut häntä. Miksi? Hän tiesi olevansa voideltu. "Jumala pelasti minut tuolta leijonalta ja tuon karhun käpelistä, kuinka paljon enemmän Hän tulee pelastamaan minut tuon filistealaisen käsistä. Tässä minä tulen. Minä kohtaan sinut Israelin Herran Jumalan Nimessä." Aamen. Hän ei rukoillut lävitse; hänet oli jo rukoiltu lävitse. Jumala rukoili hänet lävitse ennen maailman perustamista. Hänet oli voideltu tehtävää varten. Hänen täytyi puhua ja mennä eteenpäin. Se oli kaikki, mitä oli tehtävissä. Vain puhua ja mennä eteenpäin. Oi, se oli kaikki, mitä siihen tarvittiin.

²⁶³ Hän ei välittänyt kirkkokunnallisista veljistään, ja noista pilkkaajista, jotka seisoivat siellä, tiedättehän. Kyllä vaan. He seisoivat siellä pilkaten ja tehden pilaa, hänen veljensä, tiedättehän, ja he sanoivat: "Ah-hah-haa, sinä haluat vain olla ilkeä." Se ei vaikuttanut häneen tippaakaan. "Sinä vain haluat olla erilainen kuin joku muu, sinä vain haluat tuoda esiin itseäsi." Jos se olisi ollut itsensä esiintuomista, mitä se olisi voinut olla, mutta he katsoivat vain järjellistä puolta asiasta.

²⁶⁴ Daavid tiesi voiteluöljyn olevan yllään. Sillä kaikella ei ollut mitään vaikutusta häneen. Hän sanoi: "Tuo filistealainen tulee olemaan kuten tuo karhu ja leijona, sillä tässä minä tulen." Hän ennusti sen ennen

²⁵³ Joosua tiesi, että hänen tuli valloittaa maa. Hänet oli vahvistettu. Jumalan Sana lupasi sen ja Pyhä Henki oli siellä vahvistaen sen.

²⁵⁴ Hän oli tiellään, eikä siellä ollut mitään, mikä olisi voinut seistä hänen edessään. Ei koskaan. Hän oli täyttämässä velvollisuuttaan Jumalaa kohtaan. Siellä ei ollut mitään, mikä olisi voinut seistä Simpsonin tiellä, ja niinpä hän vain pani ne hartioilleen, portit, jotka painoivat neljä tai viisi tonnia, käveli niiden kanssa mäen karjalle ja istuutui niiden päälle. Mikään ei voinut seistä hänen tiellään. Hänellä oli voideltu lahja Jumalalta. Hänen ei tarvinnut huutaa: "Herra, mitä minun täytyy nyt tehdä?" Hänet oli jo voideltu tekemään se. Se oli NÄIN SANOO HERRA. "Hävitä heidät!" Hallelujaa! "Hävitä heidät! Minä olen nostanut sinut esiin sitä tarkoitusta varten." Aamen.

²⁵⁵ "Mitä minun täytyy tehdä, Herra? Mitä minä tulen tekemään nyt, kun tässä on tämä Punainen Meri?"

²⁵⁶ "Enkö ole kertonut sinulle antaneeni sinulle vuoren merkiksi siellä? Enkö sanonut, että tulisit takaisin tälle vuorelle ja veisit nämä lapset Luvattuun Maahan. Enkö Minä kutsunut sinua tuota tarkoitusta varten? Miksi huolehtisit mistään, mikä seisoo tielläsi. Puhu ja lähde liikkeelle." Aamen ja aamen. "Minä kutsuin sinut tähän tarkoitukseen."

²⁵⁷ Daavid, hän tiesi olevansa voideltu, ja oli vahvistettu, että hän oli hyvä heittämään. Hän tiesi heidän tietävän, että hän oli hyvä heittäjä. Daavid oli voideltu, ja hän tiesi sen. Ja seistessään Goljatin edessä, hän ei huutanut: "Oi Jumala, mitä minun nyt täytyy tehdä? Mutta, mutta, mutta, tiedän kyllä mitä Sinä teit aikaisemmin; Sinä annoit minun tappaa karhun, ja Sinä annoit minun tappaa leijonan, mutta entäs nyt tämä Goljatti täällä?" Hän ei koskaan tehnyt sitä; hän vain puhui. Mitä hän sanoi? "Sinun kanssasi tulee olemaan niin kuin niidenkin." Hän puhui ja meni eteenpäin.

²⁵⁸ Hän ei koskaan rukoillut, eikä uhrannut mitään. Hän tiesi olevansa voideltu. Aamen. Hänet oli voideltu, ja tuo linko oli todistanut sen hänelle. Hänellä oli usko voiteluunsa. Hän uskoi, että Jumala voisi ohjata tuon kiven tuohon ainoaa suojattomaan paikkaan hänen kypäränsä alapuolella. Hän seisoi siellä.

²⁵⁹ Hän tiesi olevansa hyvä heittämään. Aamen. Hän tiesi, että Jumala oli tehnyt hänet sellaiseksi. Aamen. Hän tiesi tappaneensa leijonan ja

⁶⁶ Amramin rukous oli aivan tarkalleen oikein Kirjoitusten kanssa. Heidän rukouksensa oli luvatus Sanan kanssa. Jumala oli luvannut tuona aikana tehdä sen. He rukoilivat sitä, ja ihana lapsi syntyi.

⁶⁷ Tarkatkaa! Oi, kuinka minä rakastankaan tätä! Hetkenä, jona faarao tappoi kaikki lapset, näettekö? Antaen heidät miekalle; he lävistivät näitä pieniä lapsia kuoliaaksi, syöttäen heidän ruumiinsa krokotiileille, kunnes nuo krokotiilit lihoivat noista heprealaislasten ruumiista. Mutta Raamattu sanoo, että "vanhemmat eivät pelänneet faaraon käskyä lasten tappamisesta". He eivät olleet peloissaan, koska he jo alusta olivat nähneet jotakin tässä vauvassa. He näkivät sen, että tässä oli vastaus heidän rukouksiinsa.

⁶⁸ Ja nyt, koska Mooseksella oli kaikki tämä taustanaan, niin hän tiesi, että hänet oli lähetetty juuri tuota tarkoitusta varten, vapauttamaan Israelin lapset.

⁶⁹ Näettehän, miten tuo tausta tulee esiin. Kun te saatte mitä hyvän, ja näette Raamatun sanovan: "Tämä tulee tapahtumaan", ja se tapahtuu. "Tämä tulee tapahtumaan tuona aikana", ja se tapahtuu; Tämä tulee olemaan määrättynä aikana, ja se tapahtuu, niin silloin se kaikki kokoontuu yhteen, antaen meille kuvan siitä.

⁷⁰ Oi, kuinka tämä Tabernaakkeli tänä aamuna, kuinka me tämän hetken ihmiset, veli Neville, nähdessämme hiustemme harmaantuvan ja olkapäidemme menevän kumaraan, kun me näemme tämän maailman heiluvan ja huojuvan niin kuin se tekee, ja kuinka me voimme katsoa ympärillemme ja nähdä lupauksen tulevan lähelle! Minä ajattelen monesti, että jos vain joku voisi hypätä siihen juuri nyt, ja voisi ymmärtää sen, tulla äkillisesti sisälle siihen, se voisi melkein lähettää teidät Iankaikkisuuteen, sellainen ylöstempausasia, ettekä koskaan tienneet sitä. Kunpa vain voisimme murtautua näiden asioiden lävitse, jotka olemme nähneet, ja tietää, ja ymmärtää, ja kaikki rynnätä siihen yhdellä kertaa. Mies, nainen, poika tai tyttö, tulisi mahdollisesti vain nostamaan kätensä ylös ja sanomaan: "Menkäämme, Herra Jeesus." Näettekö te? Oi, kuinka tuo hetki onkaan niin lähellä!

⁷¹ Mooses, tietäen, että hän oli syntynyt tuota tarkoitusta varten, katseli ulos ikkunasta ja seurasi noiden heprealaisten työskentelyä. Sitten hän katsoi Kirjoituksia ja ne sanoivat: "Ja he tulevat vaeltamaan siellä neljäsataa vuotta; mutta Minä olen tuova heidät ulos väkevällä kädellä."

Sitten, kun hän tulee takaisin tehtävän saaneena, voideltuna, tietäen syntyneensä uskon kanssa, uskossa hän näki nuo ihmiset ja hän tiesi heidän olevan Jumalan lapsia, koska Sana sanoi niin. He eivät olleet maailmasta, he eivät olleet heidän kaltaisiaan. He olivat erilaisia. He olivat omituisia tyypejä ja fanaatikkoja noille yläluokan egyptiläisille, ja hän faaraon poikana, olisi ollut seuraava valtakunnan hallitsija. Syvällä hänen sisimmässään oli jotakin, todellinen usko, joka ei katsonut noihin loisteliaisiin asioihin, jotka hän olisi perivä. Hän katsoi Jumalan lupausta, ja hän tiesi ajan tulleen lähelle. Ja mitä tuon miehen onkaan täytynyt ajatella!

⁷² Minä haluan keskustella siitä hänen kanssaan jonakin päivänä, kun kohtaan hänet toisella puolella. Te sanotte: “Se on hassuttelua, veli...” Ei, se ei ole. Minä tulen tapaamaan hänet Jumalan armosta. Kyllä vaan. Jonakin päivänä minä olen keskusteleva Mooseksen itsensä kanssa. Ja kuinka minä haluan kysyä häneltä, kuinka hän oli nähnyt oman valmistuksensa tuohon tehtävään.

⁷³ Miten masentavaa se oli, kun perkele sanoi: “Oh, ihmiset eivät tule uskomaan sinua. Oh, siinä ei ole yhtään mitään.”

⁷⁴ Mutta, kun tuo siemen tuli Elämään siellä, jokin osui häneen, ja hän tiesi jotakin tulevan tapahtumaan. Hän tiesi, hän katsoi kelloaan ja näki mikä aika oli. Ja hän tiesi sen. Mitä hänen on täytynytään ajatella tarkatessaan sitä. Nyt, kun hän oli pannut kaiken tämän yhteen, koko tämän suuren asian, jonka hän oli nähnyt, että oli Kirjoitusten aika, äitinsä ja isänsä rukouksen, ja erikoisen syntymänsä, erikoisena lapsena. Ja kaiken aikaa hän oli tuntenut jotakin syvällä sisimmässään.

⁷⁵ Ja kuinka hän yritti ajatella hankkivansa sotilaskoulutuksen vapauttaakseen lapset, ja kuinka se epäonnistui.

⁷⁶ Sitten hän menee erämaahan ja nai mukavan etiopialaistytön, ja he saivat pienen pojan nimeltään Gersom.

⁷⁷ Ja yhtenä päivänä paimentaessaan laumaa, hän näki siellä vuorella palavan pensaan. Hän meni sinne, eikä se ollut mitään kuvitelmaa, ei mitään pettävää optista harhanäkyä. vaan hänelle siellä oli Aabrahamin Jumala, Valona, Tulipatsaana palavassa pensaassa, se oli kuin liekeissä, mutta pensas ei kulunut. Ja Kirjoitusten Ääni, Jumalan Ääni puhui sieltä sanoen: “Minä olen valinnut sinut. Sinä olet se mies. Minä olen

²⁴⁷ Hän ei esittänyt mitään kysymyksiä. Hän ei huutanut apua. Hän puhui. Hän löi heidät. Oi niin, hän voitti filistealaiset. “Voinko voittaa filistealaiset, Herra? Minä tiedän, että Sinä lähetit minut tekemään sen, Herra. Kyllä Herra, minä tiedän, että Sinä lähetit minut hävittämään nämä filistealaiset. Tässä nyt on tuhannen heitä ympärilläni, eikä minulla ole mitään asetta. Mitä minä nyt teen, Herra?” Mikään ei huolestuttanut häntä. Hänet oli voideltu tekemään tuo työ. Silloin ei mikään voi vahingoittaa teitä. ei, ei mikään. Hallelujaa! Hän vain otti sen, mikä oli käden ulottuvilla, ja löi heidät. Se on oikein.

²⁴⁸ Kun vihollinen oli saartanut hänet, sanoen: “Nyt olemme piirittäneet hänet, nyt olemme saaneet hänet. Nyt meillä on hänet tuolla sisällä tuon naisen kanssa. Nyt meillä on kaikki ovet suljettuina, eikä hän voi päästä ulos. Olemme saaneet hänet.”

²⁴⁹ Simpson ei huutanut: “Oi Jumala, he ovat aidanneet minut tällä kirkkokunnalla. Mitä minä nyt tulen tekemään. Olen liittynyt yhteen heidän kanssaan. Mitä minä nyt teen?” Hän ei koskaan tehnyt sitä.

²⁵⁰ Hän vain käveli ulos, nosti portin harteilleen, ja käveli pois sen kanssa. Aamen! Hänet oli voideltu työhön. Jumala oli kutsunut hänet, eikä häntä voitu aidata. Ei todellakaan! Hän otti portit mukaansa. Hän ei rukoillut sen vuoksi. Hän ei kysynyt Jumalalta, tehdäkö sitä vai ei. Se kuului hänen velvollisuuksiensa täyttämiseen. Aamen! Aamen! Aamen! Hän oli täyttämässä velvollisuuttaan. “Miksi huutaa Minulle? Puhu, ja mene eteenpäin.” Aamen. “Älä huuda, puhu.” Hän oli lopettanut valittamisen ja vikisemisen nyt. Hänen tulisi olla tarpeeksi vanha puhumaan. Kyllä. Hän tiesi olevansa voideltu voiman lahjalla, ja tiesi voivansa hävittää jokaisen filistealaisen, joka seisoi hänen edessään. Aamen.

²⁵¹ Mutta me emme tiedä sitä, näettehän. Me olemme yhä pieniä vauvoja tuttipullo suussamme.

²⁵² Hän tiesi sen! Hän tiesi, että Jumala oli nostanut hänet esiin tuota tarkoitusta varten, eikä siellä ollut mitään, mikä olisi voinut seistä hänen edessään kaikkina hänen elämänsä päivinä. Mikään ei voinut hävittää häntä. Hänet oli nostettu esiin tuota tarkoitusta varten, kuten Mooseskin omaansa, häntäkään ei mikään voinut pysäyttää. Eivät amalekilaiset eivätkä muutkaan voineet pysäyttää häntä. Hän oli matkalla Luvattuun Maahan. Simpsonin tiesi olevansa oikealla tiellä.

laskemassa! Hän ei langennut polvilleen ja sanonut: “Herra Jumala, mitä minun tulee tehdä? Mitä minun tulee tehdä?” Hän puhui! Hänellä oli tarve. Hän sanoi: “Aurinko, pysy paikoillasi!” Hän ei huutanut saadakseen jotain. Hän käski: “Aurinko, pysy paikallasi! Minulla on tarve tähän. Minä olen Herran palvelija, voideltu tähän tehtävään, ja minulla on tarve. Pysy paikallasi ja paista, ja kuu pysy siinä, missä olet”, siihen asti kunnes hän oli saanut taistelun lopetetuksi ja oli voittanut. Ja aurinko totteli häntä.

²⁴³ Hän ei huutanut mitään. Hän puhui auringolle: “Aurinko, pysy paikallasi, ja kuu, pysy siellä missä olet.” Hän ei huutanut: “Herra, mitä minä nyt voin tehdä? Anna auringon paistaa pidempään.” Hänellä oli tarve auringon valosta, niinpä hän käski sitä, ja aurinko totteli häntä. Oi, hän käski aurinkoa olemaan paikallaan.

²⁴⁴ Simson oli voideltu. Jumalan määräämä ja esiin nostama. Hänelle oli annettu voiman lahja, ja hänet oli määrätty hävittämään filistealaiset, syntynyt maan päälle, Jumalan määräämänä ja voitelemana, hävittämään filistealaiset. Eräänä päivänä he yllättivät hänet kentällä ilman miekkaa ja keihästä, ja siellä tuli tuhannen filistealaista haarniskoissa ja kypäriissä. Menikö hän polvilleen, ja sanoiko hän: “Oi, Herra, odotan saadakseni näyn. Herra, mitä minun täytyy tehdä? Osoita minulle nyt mitä tehdä.” Hän tiesi, että hänellä oli tarve. Hän löysi vain vanhan muulin leukaluun ja löi sillä tuhat filistealaista. Aamen!

²⁴⁵ Hän ei huutanut Jumalaa, vaan käytti sitä lahjaa, jolla hänet oli voideltu. Hän tiesi, että hänet oli lähetetty tekemään tuo työ. Hän tiesi syntyneensä siihen tarkoitukseen. Hän tiesi, että hänet oli voideltu lahjalla, ja hän löi tuhat filistealaista. Hän ei huutanut Jumalalle. Jumala oli määrännyt hänet siihen, ja vahvistanut sen niillä muilla asioilla, joita hän oli tehnyt. Hän oli vahvistettu, voideltu Jumalan palvelija, hävittämään filistealaiset, ja hän teki sen! Ei väliä, miltä asiat näyttivät, hän teki sen. Hän ei koskaan pyytänyt mitään. Se oli hänen työnsä. Jumala toimi hänen kauttaan; hän nosti ylös tuon muulin leukaluun ja löi filistealaiset. Kuinka hän...

²⁴⁶ Vain yksi lyönti tuollaiseen tuuman paksuiseen vaskikypärään olisi hajottanut tuon luun miljooniksi palasiksi, mutta hän löi alas tuhannen heitä ja tappoi heidät, ja seisoi siellä leukaluu yhä kädessään.

kasvattanut sinut tätä tarkoitusta varten. Minä todistan tässä sinulle merkeillä, että sinä tulet menemään alas ja vapauttamaan lapset, koska Minun Sanani täytyy täyttyä.”

⁷⁸ Oi, Hänen tätä päivää varten olevan Sanansa täytyy täyttyä! Me elämme tuossa hetkessä. Ei väliä, mitä kuka hyvänsä muu sanoo, Sanan täytyy täyttyä. Taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta ei Hänen Sanansa.

⁷⁹ Nyt, kun Mooses sai kaiken tämän yhteen ja näki sen joka kulmalta, se voiteli hänen uskonsa. Aamen! Oi, niin! Mikä ajatus. Tämä itse nähtynä Kirjoituksissa, niiden osoittaessa suoraan siihen, mitä se oli, ja Jumalan puhuessa sen todistukseksi siellä, se voiteli tuon uskon, mikä hänessä oli, saaden sen työskentelemään.

⁸⁰ Mitä sen tulisikaan tehdä meille! Me tarvitsemme parannuksen tekoa. Me tarvitsemme herätystä. Puhun itselleni. Minä tarvitsen ravistelua. Tarvitsen jotakin. Sanoin puhuvani itselleni tänä aamuna, tai itsestäni. Minä tarvitsen tulla herätetyksi.

⁸¹ Ja, kun minä ajattelen tuota suurta todistetta, kaiken täydellisesti tultua esille siellä. Se voiteli Mooseksen uskon, ja hän näki, että siellä ei ollut yhtään mitään.

⁸² Tässä hän pakenee Egyptistä, kun itse asiassa hän olisi voinut aloittaa kapinan, tai jotakin sellaista. Hän olisi voinut aloittaa vallankumouksen Egyptissä, ottaa armeija hallintaansa ja taistella, mutta näettehän, hänellä oli monia tuhansia puolellaan. Mutta sen sijaan hän oli peloissaan tekemään sitä, vaikka hänellä oli armeija puolellaan.

⁸³ Mutta tässä hän nyt tulee takaisin neljäkymmentä vuotta myöhemmin, kahdeksankymmentävuotiaana, vain keppi kädessään. Miksi? Se mikä oli palanut syvällä hänen sydämessään, oli tullut todellisuudeksi. Silloin hän oli voideltu, ja hän tiesi, että hänellä oli NÄIN SANOO HERRA. Ei ollut mitään, mikä olisi voinut pysäyttää hänet nyt. Hän ei tarvinnut armeijaa. Jumala oli hänen kanssaan; se oli kaikki, mitä hän tarvitsi, Jumala hänen kanssaan.

⁸⁴ Oi. kun te tiedätte Jumalan lähettäneen teidät tekemään jonkun määrätyn asian, ja kun te näette sen liikkuvan sinne, niin silloin mikään ei voi ottaa sen paikkaa. Siinä kaikki.

⁸⁵ Muistan useasti, kun Herra on kertonut minulle määrättyjen asioiden tulevan tapahtumaan, ja sitten tulen sille paikalle, että näen sen edessäni kuinka... oi, minkälainen tunne! Tilanne on jo silloin hallinnassa. Siinä kaikki, näettehän? Koska Jumala oli sanonut niin.

⁸⁶ Minä muistan... Monet teistä muistavat tuon pienen pojan, joka tuotiin takaisin elämään Suomessa, sen jälkeen, kun auto oli surmannut hänet. Seisottuani siellä tien sivussa, minä aloin kävellä pois päin tuon lapsen luota, ja käännyn katsoakseni taakseni, ja jokin pani kätensä minun olalleni, ja ajattelin, että se oli veli Moore, mutta kukaan ei ollut lähelläni. Ja katsoin taaksepäin, ja sitten katsoin ylös tuota mäkeä. Minä sanoin: "Olen nähnyt tämän mäen jossakin, mutta me emme tulleet tästä ohitse. Tulimme toista tietä. Missä olen nähnyt tuo mäen?"

⁸⁷ Ja minä katsoin ja näin tuon auton siellä romuna, näin tuon pienen pojan makaamassa siellä "sängelle leikattuine" hiuksineen", niin kuin me sitä kutsumme täällä, silmät taaksepäin kääntyneenä kuten veli Waylla oli yhtenä päivänä täällä; ja kuinka hänen pieni jalkansa oli lävistänyt sukan siltä paikalta, mistä raaja oli poikki; veren tullessa hänen silmistään, nenästään ja korvistaan; näin hänen pienet shortsimaiset housunsa kiinnitettynä napeilla vyötärön kohdalta, ja hänen polvisukkansa, joita meillä oli tapana käyttää vuosia sitten.

⁸⁸ Ja minä katsoin ympärilleni ja siellä se oli tarkalleen, tarkalleen niin kuin Pyhä Henki oli kertonut minulle kaksi vuotta aikaisemmin, silloin, kun kaikki te kirjoititte sen Raamattuihinne ympäri koko maata, että se tulisi tapahtumaan. Oi, silloin tilanne oli hallinnassa! Ei ollut väliä, kuinka kuollut hän oli; ei väliä, mitä kuka hyvänsä muu sanoi; se oli ohitse. Hänen täytyy tulla takaisin elämään.

⁸⁹ Minä sanoin: "Jos tämä lapsi ei nouse ylös kuolleista, silloin minä olen väärä profeetta; silloin olen väärä Jumalan edustaja; sillä kotimaassani kaksi vuotta sitten, Hän kertoi minulle tämän tulevan tapahtumaan." Ja siellä oli saarnaajia ja kaikkea, se oli kirjoitettuna Raamattumme tyhjälle lehdelle, ja tässä se oli tarkalleen. Luin sieltä kuinka sanottiin, että siellä olisi vastakkain olevat kalliot ja niin edelleen, ja kuollut olisi oikealla puolella tietä. Minä sanoin: "Siinä se on; mikään ei voi pysäyttää sitä." Tilanne on jo hallinnassa.

⁹⁰ Usko, joka oli sydämessäni, voideltiin. Oi, jospa vain voisin selittää sen! Usko, joka minulla oli Jumalaan, kertoi minulle, että Hän ei

²³⁸ Ja Jumala on lähettänyt meille Hänen todellisen Sanansa kirkkokuntien ulkopuolelta, ilman mitään ehtoja, ja antanut meille Tulipatsaan, Pyhän Hengen, joka on nyt ollut kanssamme kolmekymmentä vuotta, ja kaikki, mitä Hän on ennustanut, ja sanottiin, tapahtui aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin Hän sen sanoi tulevan tapahtumaan.

²³⁹ Puhu ihmisille, ja menkäämme eteenpäin. Aamen. Meidän tavoitteenamme on Kirkkaus. Lähtekäämme liikkeelle. Me olemme matkalla Luvattuun Maahan. "Kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat." "Puhu ihmisille. Enkö Minä ole vahvistanut sitä. Enkö Minä ole antanut valokuvata itseni teidän keskellänne, ja kaikkea muuta, ja tehnyt kaiken, mitä voidaan tehdä, todistaakseni, että Minä olen teidän kanssanne? Eivätkö aikakauslehdet vain muutamia viikkoja sitten kirjoittaneetkin siitä artikkelia, kun sinä sanoit täällä puhujanlavalla kolme kuukautta aikaisemmin, mitä tulisi tapahtumaan siellä ulkona, ja siellä se tapahtui ja vahvistettiin niin, että jopa tiede tietää siitä. Ja, vaikka Minä olenkin tehnyt kaikkea, niin silti sinä yhä odotat. Puhu ihmisille ja menkää eteenpäin tavoitteeseen." Aamen.

²⁴⁰ Eikö profeetta Naatan sanonutkin erään kerran voidellulle kuninkaalle, Daavidille: "Tee kaikki mitä sydämelläsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi." Hän sanoi Daavidille: "Tee kaikki, mitä sydämelläsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi."

²⁴¹ Joosua oli voideltu ottamaan maa haltuunsa Jumalaa ja Hänen ihmisiään varten. Ja, kun päivä oli liian lyhyt, ja hän tarvitsi lisää aikaa, tekemään sen työn, joka hänet oli voideltu ja määrätty tekemään. Joosua, mies, hänet oli voideltu. Jumala oli sanonut hänelle: "Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, tulen Minä olemaan sinun kanssasi." Aamen. "Tuo maa. Minä tulen antamaan sen heille. Minä haluan sinun menevän sinne ylitse ja puhdistavan sen amalekilaisista ja kaikista muista, filistealaisista ja perissiläisistä ja muista heistä, tee selvää heistä. Minä olen sinun kanssasi. Kukaan ei tule seisomaan sinun edessäsi koko sinun elämäsi päivinä. Kukaan ei voi estää sinua. Mene sinne." Ja Joosua veti esiin tuon miekan ja sanoi: "Seuratkaa minua."

²⁴² Hän meni sinne ja taisteli. Ja mitä tapahtui? Hän ajoi vihollisen pois. Heitä oli pieni joukko siellä ja täällä. Ja yön tullen he kaikki kerääntyivät yhteen ja tulivat suurena armeijana häntä vastaan, ja aurinko oli laskemassa. Hän tarvitsi enemmän valoa, ja aurinko oli

²³¹ “Niin miksi sinä sitten, kun jokin pikku asia tulee esiin, toimit niin kuin pikkuvauva? Sinun tulisi olla mies. Puhu ihmisille”, aamen, “sitten menkää eteenpäin.” Aamen. Siinä se on teillä. “Älä huuda. Puhu!” Aamen. Oi, pidän siitä! “Miksi huhdat siitä minulle? Vain puhu ihmisille, ja menkää määränpäähänne. Mikä tahansa se on, jos se on sairaus, tai mikä tahansa, kuolleiden herättäminen, tai mikä tahansa se on, puhu! Olen todistanut sen! Puhu ihmisille.”

²³² Mikä läksy! Mikä opetus, oi niin, tällä kohtaa matkaa, missä me seisomme. Katsokaa, missä me olemme nyt, kyllä vaan, Kolmannessa Nykäyksessä. Huomatkaa, me olemme juuri tässä, missä Herran tulemus on ovela.

²³³ Hänet oli voideltu tehtävään ja hän yhä odotti kuulla NÄIN SANOO HERRAA. Jumalan on täytynyt saada tarpeekseen siitä. Hän sanoi: “Älä huuda enempää. Puhu! Minä lähetin sinut.”

²³⁴ Oi, Jumala, mitä tämän seurakunnan tulisi olla tänä aamuna! Jumalan täydellinen todistus Tulipatsaan kanssa, ja merkit ja ihmeet, kaikki on aivan kuten se oli Sodoman päivinä. Hän sanoi, että se tulisi tapahtumaan uudelleen.

²³⁵ Tässä on maailma tilassaan, ja kansakunta on omassa tilassaan. Naiset ovat siinä tilassa, ja miehet ovat siinä tilassa, kaikki on siinä tilassa. Merkit, lentäviä lautasia ja kaikkea taivaalla ja kaikenlaisia salaperäisiä asioita. Meri raivoaa ja on hyökyaaltoja, miesten sydämet pettävät, pelkoa, hämäännystä ja ahdistusta kansoilla, seurakunta on luopumassa pois.

²³⁶ Ja tuo synnin mies on korottamassa itsensä kaiken yläpuolelle, jota kutsutaan jumalaksi, hän istuu Jumalan temppelissä osoittaen, että hän on jumala, oi niin, ja se on tullut tähän kansakuntaan! Ja seurakunta on organisoitunut, ja kaikki on tullut kootuksi yhteen porttoina porton luo, ja kaikki on tarkalleen haureellisessa tilassa.

²³⁷ Haureutta! Mitä se on? Sanotaan naisille, että he voivat leikata hiuksensa ja käyttää shortseja, kerrotaan miehille, että he saavat tehdä *tätä* ja *tuota*, ja saarnaajat sanovat tehkää *näin*, ja saarnataan sosiaalista Evankeliumia. Ettekö te näe, että se on aviorikoksen tekemistä todellista Jumalan Sanaa vastaan.

milloinkaan pettäisi minua. Se sanoi minulle: “Tilanne on nyt hallinnassa. Tässä on tarkalleen nyt se, mitä Hän näytti minulle kaksi vuotta sitten, kaikki tässä on tarkalleen tuossa järjestyksessä. Ainoa asia, mitä sinun täytyy tehdä, on puhua Sana!” Ja pieni poika nousi ylös kuolleista. Näettekö?

⁹¹ Ajattelin tässä juuri erästä asiaa. Veli Fred Sothmann, joka istuu siellä, veli Banks Wood ja muut, eräänä päivänä ylhäällä Alaskan valtiolla, ja sitä, kuinka minä seisoin täällä kirkossa, ja kerroin teille kaikki tuosta peuralta näyttävästä eläimestä, jolla oli neljäkymmenen kahden tuuman sarvet, ja tuosta hopeaharjaisesta harmaakarhusta. Minä en ollut koskaan ollut siellä aikaisemmin... ja kuinka sanottiin, että tulisin saamaan nämä, ja kuinka se tulisi olemaan, ja kuinka monta tulisi olemaan kanssani, ja kuinka he olisivat pukeutuneet. Jokainen teistä tietää siitä, se oli viikkoja ja viikkoja ennen kuin se tapahtui

⁹² Sitten menin sinne, tietämättä siitä, ja siellä tuo eläin oli. Ja jos joku metsästäjä kuuntelee tätä, niin hän tietää miten mahdotonta on kävellä suoraan villieläimen tykö, niin että se ei nousisi ylös ja lähtisi pakoon. Mutta tämä ei tehnyt sitä.

⁹³ Siellä se riippuu huoneeni seinällä. Ja siellä roikkuu myös hopeaharja, aivan tarkalleen sillä tavalla... mittanauha on siellä osittamassa tarkkaa mittaa... ja sarvet kutistuvat ainakin kaksi tuumaa tai enemmänkin siitä, kun ne tuoreena otetaan eläimestä siihen, kun ne ovat kuivuneet, mutta tämä ei koskaan kutistunut. Se on yhä tarkalleen neljäkymmentä kaksi tuumaa. Näettekö? Siellä on tuo hopeaharja, tarkalleen seitsemän jalkaa pitkänä, kaikki tarkalleen niin kuin se oli, ja se on siellä nyt.

⁹⁴ Mutta sitten tämä mies sanoi minulle: “Katsohan nyt, veli Branham, me olemme saaneet tämän eläimen, josta sinä puhuit, mutta sinä kerroit minulle, että sinä saisit hopeaharjaisen harmaakarhun, ennen kuin sinä tulisit mäen juurelle takaisin, sinne missä nuo pojat ovat, vihreän paidan kanssa.”

⁹⁵ Minä sanoin: “Se on NÄIN SANOO HERRA. Jumala sanoi niin.”

⁹⁶ “Mutta veli Branham”, hän sanoi, “minä voin nähdä kaikkialle tästä mailien päähän, eikä siellä ole mitään. Mistä se voisi tulla?”

⁹⁷ Minä sanoin: “Ei ole minun asiani kysellä sitä. Jumala sanoi niin, ja Hän on Jehova-Jireh. Hän voi tuoda karhun sinne. Hän voi panna yhden sinne.” Ja Hän teki sen, ja siellä se on. Silloin on tilanne hallinnassa.

⁹⁸ Ja, kun Mooses näki, että hänet oli kasvatettu tuota tarkoitusta varten, ja hän oli kohdannut kasvoista kasvoihin tämän suuren Jumalan, joka oli kutsunut hänet ja voidellut hänet ja tunnistanut hänet ja sanonut: “Tämä on sinun kutsumuksesi Mooses. Minä lähetän sinut. Minä tulen näyttämään sinulle kunniani. Ja tässä Minä olen palavassa pensaassa. Mene sinne alas, ja Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” Hän ei edes tarvinnut keppiä. Hänellä oli Sana, vahvistettu Sana. Ja sinne hän meni. Se voiteli sen uskon, mikä hänessä oli.

⁹⁹ Oi, se voitelee meidät, kun näemme elävämme viimeisissä päivissä, kun näemme kaikkien näiden merkkien tapahtuvan. Kirjoitukset puhuvat näiden merkkien tapahtuvan viimeisissä päivissä: aina Taivaasta alkaen, poliittisiin voimiin asti, ja minkälainen luonne ihmisillä on, ja kuinka maailma tulee siveettömäksi ja kuinka siveettömyys on naisten keskuudessa, ja mitä he tulisivat tekemään viimeisissä päivissä, ja mitä miehet tulisivat tekemään, ja mitä seurakunnat tulisivat tekemään, ja kuinka kansakunnat tulisivat tekemään, ja kuinka Jumala tulisi tekemään. Ja me näemme sen kaiken olevan täällä juuri nyt.

¹⁰⁰ Oi se voitelee meidän uskomme. Se siirtää meidät ulos suuriin ympyröihin, näettekö? Se erottaa meidät muista maailman asioista. Ei väliä, kuinka vähäisiä me olemme; kuinka pieni vähemmistö me olemme; kuinka paljon meitä nauretaan, ja tehdään pilaa, sillä kaikella ei ole mitään merkitystä. Siinä kaikki. Me näemme sen. Siellä on jotakin sisällämme. Meidät oli ennalta määrätty näkemään tämä hetki eikä mikään voi estää meitä näkemästä sitä, Aamen! Jumala on puhunut sen. Se on jo tapahtunut. Me näemme sen. Oi, kuinka me kiitämme Jumalaa tämän vuoksi! Oi, se tuo esiin meidän uskomme, kun me näemme näiden asioiden tapahtuvan täällä.

¹⁰¹ Nyt me voimme jälleen lukea, kuinka Mooses arvosti Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet. No niin, hän piti arvossa Kristuksen pilkkaa.

¹⁰² Nyt muistakaa, “Kristuksen pilkka”. Ymmärrättekö? Kristuksen palvelukseen sisältyy aina moitetta. Jos te olette hyvin suosittu

²²⁷ Ja hän sanoi: “Veli Branham, anna heidän nojata olkapäähäsi tänään, ja huomenna sinun täytyy kantaa heitä selässäsi.” Juuri tällä tavalla inhimilliset olennot ovat. Nojaavat olkapäähänne tänään, ja huomenna te kannatte heitä selässänne.

²²⁸ Tätä Mooses oli tekemässä. Jumalan täytyi kantaa häntä eteenpäin, sen jälkeen, kun Hän oli määrännyt hänet tehtävään ja todistanut sen tekevän sen! Ja ihmisten olisi tullut sanoa: “Mooses, sano sana. Minä näin sinun tekevän sen siellä. Jumala kunnioitti sinua siellä. Ja sinä olet sama tänään.” Aamen. Ymmärrättekö? “Tee se!” Aamen. Hänen olisi tullut tietää se, mutta hän ei tiennyt. No niin, aivan kuten se oli silloin, niin se on nytkin.

²²⁹ Jumalan on täytynyt saada tarpeekseen siitä. Jumalan on täytynyt saada kyllikseen siitä. Hän sanoi: “Mistä syystä sinä huudat Minulle? Enkö Minä jo ole todistanut itseäni? Enkö Minä ole sanonut, että Minä lähetin sinut tehtävää varten? Enkö minä sanonut sinulle, että mene ja tee tämä? Enkö Minä luvannut, että Minä tulisin tekemään tämän, että Minä tulisin olemaan sinun suusi, ja tulisin puhumaan sinun kauttasi ja tulisin tekemään tämän, niin että sinä näyttäisit merkkejä ja ihmeitä, enkö Minä luvannut sitä? Enkö Minä ole aivan tarkalleen hävittänyt jokaisen vihollisen sinun ympäriltäsi? Ja tässä sinä olet nyt Punaisella Merellä, täyttämässä velvollisuuttasi, sitä, mitä Minä käskin sinun tehdä, ja sitten sinä vain jatkat huutamista Minulle. Etkö sinä usko Minuun? Etkö voi nähdä, että Minä lähetin sinut tekemään tämän?” Oi, eikö se olekin inhimillistä! Niinpä Hänen on täytynyt saada kyllikseen siitä.

²³⁰ Ja Hän sanoi: “Sinä tiedät, että sinulla on tarve siitä. Sinä tiedät, että jos sinä tulet viemään nämä lapset ylitse Luvattuun Maahan. Niin se on. Ja nyt sinut on ahdistettu tänne nurkkaan. Ei ole mitään, mitä sinä voisit tehdä. Niinpä nyt on tarve. Miksi sinä huudat siitä Minulle? Minkä vuoksi sinä katsot Minuun? Mistä syystä sinä kutsut Minua? Enkö Minä ole todistanut sitä ihmisille? Enkö ole todistanut sitä sinulle? Enkö Minä ole sanonut niin? Eikö se ole Kirjoitusten mukaista? Enkö Minä luvannut viedä näitä ihmisiä tuohon Maahan? Enkö Minä kutsunut sinua ja sanonut sinulle tekevänä sen? Enkö Minä kutsunut ja sanonut lähettävänä sinut tekemään sen? Etkä se ollut sinä, vaan Minä. Ja Minä tulen olemaan sinun suusi kanssa. Mitä hyvänsä sinä sanoit, Minä vahvistin, ja todistin sen. Enkö ole tehnyt sitä?”

²¹⁹ “Kyllä, hyvä on, meillä on se nyt, NÄIN SANOO HERRA”, ja se tapahtui. Yhtään kertaa se ei milloinkaan pettänyt.

²²⁰ Ja täällä tulee esiin jonkinlainen tilanne. No niin, Jumala oli lähettänyt heidät matkalle. Seurakunta on jo kutsuttu ulos. Hän oli laittanut heidät matkalle, he olivat liikkeellä. Ja Mooses alkoi huutaa, “Herra, onko se NÄIN SANOO HERRA? Mitä minun täytyy tehdä?” Hyvä on.

²²¹ Jumala halusi Mooseksella olevan uskon siihen, että Jumala oli pannut häneen tuon lahjan, ja myös selvästi vahvistanut sen. Jumala oli selvästi vahvistanut Moosekselle ja ihmisille, että se oli Hän. Hän oli vahvistanut sen Sanalla ja niillä asioilla, jotka sanottiin, ja jotka tapahtuivat. Se oli selvästi tunnistettu. Hänellä ei ollut mitään tarvetta murehtia sitä enää. Ymmärrätekö? Ei ollut tarpeellista hänen ajatella mitään siitä, koska se oli jo selvitetty. Hän oli jo tehnyt nuo asiat. Hän oli jo todistanut kärpäsillä ja kirpuilla, että hän puhumalla loi asioita olemassaoloon, että Jumalan Sana oli hänessä.

²²² Ja tässä hän on kysymässä Jumalalta, mitä tehdä, vaikka kaikki asianhaarat ovat selvästi hänen nähtävissään. Näettekö?

²²³ Toivon tämän uppoavan hyvin syvälle meihin, jotta voisimme nähdä missä me olemme. Ymmärrätekö? Eikö se saakin teistä tuntumaan suunnilleen näin pieneltä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ajattellessamme Moosesta ja puhuessamme hänen vioistaan, ja sitten katsoessamme omiamme. Näettekö?

²²⁴ Tässä hän seisoi, tietäen, että Kirjoitukset sanoivat sen olevan tuon hetken ja päivän, jolloin sen tuli tapahtua, ja tietäen, että Jumala oli kohdannut hänet Tulipatsaassa. Ja kuinka nämä ihmeet olivat tehdyt ihmisten edessä, ja kaikki mitä hän sanoi, tapahtui, jopa tuoden asioita olemassaoloon, tehden asioita, joita vain Jumala voi tehdä, osoittaen, että hänen äänensä oli Jumalan Ääni.

²²⁵ Ja tässä tapahtui asioita ihmisille, joita hän oli viemässä Luvattuun Maahan, ja hän alkoi huutaa: “Mitä minun täytyy tehdä?” Se on inhimillistä, haluten vain...

²²⁶ Aivan kuten veli Roy Slaughter kertoi minulle erään kerran jostakin, mitä joku oli tehnyt minulle, ja minä sanoin: “No niin, minä tein tämän, ja nyt se...”

maailman kanssa, silloin te ette voi, ettekä palvele Kristusta. Ei. Te ette voi, koska, näettehän, Sen kanssa on aina pilkka. Maailma aina pilkkaa.

¹⁰³ Kauan aikaa, tuhansia vuosia sitten, siellä jo oli pilkka, joka meni Sen kanssa. Ja Mooses, tuleva faarao, hän oli tuleva faarao, faaraon poika, ja hänestä oli tuleva ihmisten keskuudessa hyvin suosittu faarao, ja kuitenkin hän arvosti Kristuksen pilkan suuremmaksi asiaksi kuin kaiken sen, mitä Egypti voi antaa hänelle. Egypti oli hänen kädessään. Hän tiesi, että Kristuksen tien ottaminen merkitsi pilkkaa, mutta hän oli niin onnellinen tietäessään, että hänen sisällään oli jotakin, joka sai hänet pitämään arvossa Kristuksen pilkkaa enemmän kuin kaikkea kunniaa, jonka hän perisi. Hänen sisällään oli perintö, joka oli paljon suurempaa kuin, mitä tämä ulkopuolinen perintö olisi voinut antaa hänelle.

¹⁰⁴ Jospa me voisimme olla sen kaltaisia tänään ja antaa Pyhän Hengen voidella tuon, mikä on sisällämme, tuo usko, tuottamaan jumalallista, Kristukselle pyhitettyä elämää.

¹⁰⁵ Nyt tämänkaltaisen uskon kansaa, joka hänellä oli, hän huomasi pitävänsä pilkkaa kunniana.

¹⁰⁶ Tänään joku sanoo: “Hei, sinähän olet yksi noista ihmisistä, noista?” “No niin, jaa...” Te olette hieman häpeissänne siitä.

¹⁰⁷ Mutta hän arvosti sitä suurempana aarteena kuin koko maailmaa, koska hänessä oli jotakin, niin että hän voi puhua ja sanoa: “Kyllä, pidän tätä arvossa. Tämä on suuri kunnia. Olen iloinen ollessani yksi heistä.” Näettekö? “Olen niin iloinen, voidessani lukea itseni heprealaiseksi, enkä egyptiläiseksi.”

¹⁰⁸ Kristittyjen tänään tulisi sanoa samoin: “Olen iloinen voidessani olla kristitty, ja kieltäytyä maailman asioista ja sen järjestyksestä, en ollen vain seurakunnan jäsen, vaan uudestisyntynyt kristitty, joka elää Kirjoitusten mukaan. Vaikka jopa seurakunnan jäsenet kutsuisivat minua ‘fanaatikoksi’, kuitenkin arvostan sitä suurempana asiana, kuin sitä, että olisin kaikkein suosituin henkilö kaupungissa tai maassa. Olen mieluummin sellainen kuin Yhdysvaltain presidentti, tai kuningas, joka hallitsee koko maailmaa. Pidän sitä niin korkeassa arvossa, koska Jumala laupeudessaan, ennen maailman perustamista, näki minut ja asetti sinne pienen siemenen, niin että uskoni voisi kohota näiden

maailman asioiden yläpuolelle, ja nyt Hän on kutsunut minut, ja minä pidän asemaani arvossa.

¹⁰⁹ Kuten Paavali, joka sanoi pitävänsä virkaansa korkeassa arvossa... näettekö, oh, että Jumala oli kutsunut hänet olemasta suuri Gamalielin kaltainen opettaja. Paavali oli kutsuttu olemaan uhri Kristuksen vuoksi. Nyt on samoin.

¹¹⁰ Huomatkaa, sellaisen uskon kanssa hän ei koskaan luottanut omaan näköönsä; siihen, mitä hän voi nähdä. Hän ei ollut nähnyt mitään muuta siellä kuin joukon mudassa möyriviä ihmisiä, vankeudessa olevia orjia, joita tapettiin päivittäin. Joita hakattiin piiskoilla ja joista tehtiin pilaa. Heidän uskonnolliset uskomuksensa olivat fanaattisia. Ja valtaistuimella istui faarao, joka ei ensinkään arvostanut heidän uskontoaan. Hän ei tiennyt mitään siitä... hän oli pakana, joten hän vain... Mikä kuva tästä päivästä. Ja siellä se on, erilainen uskonto, ja kuinka se oli, että Mooses, joka istui samalla istuimella presidentin, tai suuren miehen, faaraon kanssa, ottaakseen hänen paikkansa hänen kuolemansa jälkeen, ja hän oli jo vanha mies. Ja kuitenkin Mooses ajatteli tuota kutsumusta... Hän katsoi sinne ulos, samasta ikkunasta, josta faaraokin katseli, koska hän asui hänen talossaan.

¹¹¹ Ja faarao katsoi ja näki, kuinka nuo ihmiset kohottivat kätensä ylös, ja kuinka he ottivat piiskan ja hakkasivat heitä kuoliaaksi, koska he rukoilivat. He työnsivät miekan heidän lävitseen, jos he eivät totelleet heitä aina, ja he panivat heidät työskentelemään siihen asti, että he kaatuivat maahan, ja antoivat heille vain puolet ruuasta, jonka he olisivat tarvinneet. "He eivät ollut muuta kuin joukko fanaatikkoja, jotka tuskin olivat inhimillisiä olentoja."

¹¹² Ja kuitenkin Mooses, tuon uskon ollessa hänessä, katsoi heitä ja sanoi: "He ovat Jumalan siunaamia ihmisiä." Aamen. Minä pidän siitä. Sellaisen uskon kanssa... Hänen silmänsä eivät osuneet Egyptin aarteisiin, vaan Jumalan lupaukseen. Hänen kotkansilmänsä uskossa näkivät Egyptin rikkauksien ohitse. Muistakaa, että hän on juuri nyt tulossa kotkaksi; hän on profeetta ja hänen kotkansilmänsä näkevät yläpuolelle noiden asioiden. Oi kuinka pidänkään siitä!

¹¹³ Kuinka tänään tulisikaan, tänä päivänä, kristityt luottavat aisteihinsa siihen, mitä he voivat nähdä tai ymmärtää, uskonsa asemesta, luottaaksenne siihen kaikkeen, mitä te näette silmillänne. Kuten te

he kaikki tulevat kuolemaan. Mitä minun täytyy tehdä? Mitä minun täytyy tehdä?"

²¹² Hän oli jo ennustanut sen, mitä he tulisivat tekemään. Hänelle oli jo sanottu tarkalleen se, mitä tehdä. Hän ennusti lopun samalle kansakunnalle, jossa hänet oli kasvatettu. Toivon, että te ymmärrätte. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Mooses oli jo sanonut: "Te ette tule näkemään heitä enää. Jumala tulee hävittämään heidät. He ovat tehneet teistä pilaa tarpeeksi kauan. Jumala tulee hävittämään heidät." Hän oli jo ennustanut sen, mitä tulisi tapahtumaan heille.

²¹³ Sitten: "Herra, mitä minun täytyy tehdä?" Näettekö te ihmisluonteen siinä? Näettehän? "Mitä minun täytyy tehdä? Minä tulen odottamaan NÄIN SANOO HERRAA." Kyllä vaan. "Minäpä katson, mitä Herra sanoo, ja sitten minä tulen tekemään sen."

²¹⁴ Muistakaa, siellä oli noussut esiin faarao, joka ei tuntenut Joosefia, tiedättehän, tuossa ajassa, juuri tuona aikana. Näettekö? Ja Mooses oli seissyt siellä, ennustaen kansan lopun.

²¹⁵ Ja tässä hän oli paikassa, jossa sen tuli tapahtua, ja sitten hän huusi: "Mitä minun täytyy tehdä, Herra? Mitä minun täytyy tehdä?" Eivätkö ihmisolennot olekin sellaisia? Eikö ihmisluonne olekin sellainen? "Mitä minun tulee tehdä?"

²¹⁶ Hän oli jo profetoinut sen. Ja Jumala oli kunnioittanut kaikkea sitä, mitä hän oli sanonut, ja hänet oli kutsuttu tuohon tehtävään, joten miksi hänen täytyi kysyä: "Mitä minun täytyy tehdä?" Jos siellä oli tarve, niin hänen tehtävänsä oli vain puhua se. Jumala halusi Mooseksen käyttävän tuota uskon lahjaa, jonka Hän oli antanut hänelle. Jumala oli vahvistanut sen. Se oli Totuus. Ja Jumala halusi ihmisten näkevän, että Hän oli Mooseksen kanssa.

²¹⁷ Ja siellä taustalla hän vain odotti ja sanoi: "No niin, Herra, minä olen vain vauva. Antaa nyt Sinun kertoa se minulle."

"Kyllä, minä tulen menemään ja tekemään sen. Minulla on NÄIN SANOO HERRA"

"Veli, onko se NÄIN SANOO HERRA?"

²¹⁸ "Kyllä, kyllä, veli Mooses, se on NÄIN SANOO HERRA."

²⁰⁵ Nyt muistakaa, että hän oli jo profetoinut täällä, sillä hän sanoi: “Näitä egyptiläisiä, jotka te näette tänään, te ette enää koskaan tule näkemään.” Ja sitten hän välittömästi alkaa huutaa: “Jumala, mitä minä voin tehdä?” Sen jälkeen, kun hän on jo tullut profetoineeksi täällä. Näettehän, hän oli jo kertonut heille, mitä tulisi tapahtumaan. Jos Jumalan Sana oli hänessä, ja Se oli hänessä, joten, kun hän oli kertonut sen, se itse asiassa jo tapahtui, se mitä hän oli sanonut, oli jo tapahtumassa, ja tässä hän oli huutamassa: “Mitä minä tulen tekemään?”

²⁰⁶ Oi, jos eivät ihmisolennot olekin juuri sellaisia. Jos minä en ole juuri tuollainen! Jos minä en ole juuri tuollainen!

²⁰⁷ Jumala oli jo todistanut: “Mitä sinä sanot, se tulee tapahtumaan. Minä olen sinun kanssasi.”

²⁰⁸ Ja tässä tilanne tuli vastaan välittömästi: “Mitä minun täytyy tehdä? Mitä minun täytyy tehdä, Herra? Hei, Herra, missä Sinä olet? Hei, kuuletko Sinä minua? Mitä minun täytyy tehdä?” Ja Hän oli jo määrännyt hänet ja vahvistanut hänet, ja todistanut tehden kaikki hänen kauttaan, ja tässä hän huusi: “Jumala!” Oi, se täydellisesti tuo sen ilmi sen, että ihminen haluaa levätä ja antaa Jumalan työntää häntä.

²⁰⁹ Ja kuitenkin hän tiesi, että Jumala oli voidellut hänet tuohon tehtävään, tekemään sen, ja Jumala oli jo vahvistanut hänen väitteensä. Oli aika ihmisten tulla vapautetuiksi. Jumala, ihmeittensä kautta oli koonnut heidät kaikki yhdeksi ryhmäksi. Pysyttekö te mukana? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Vetänyt heidät kaikki yhdeksi ryhmäksi ja vahvistanut Mooseksen väitteet. Raamattu sanoi niin. Tässä oli merkki; tässä oli todiste. Kaikki mitä hän sanoi. Hän tuli profeetaksi heidän keskuuteensa. Mitä hyvänsä hän sanoi, Jumala kunnioitti sitä, jopa luoden karpäsiä, pannen asioita olemassaoloon. Ja kaikki, mitä Jumala oli luvannut hänelle, Hän oli tehnyt.

²¹⁰ Mutta hän halusi odottaa NÄIN SANOO HERRAa. Ymmärrätekö? Hänen olisi tullut tietää, että jokainen hänen kutsumisensa todiste oli NÄIN SANOO HERRA. Työ, johon hänet oli määrätty, oli NÄIN SANOO HERRA. Voitteko ymmärtää sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Miksi hän odotti NÄIN SANOO HERRAa?

²¹¹ Hän halusi: “Herra, mitä voin tehdä? Tässä minä olen tuonut nämä lapset näin pitkälle. Ja nyt tilanne on tällainen, että faarao on tulossa, ja

naiset, minä aina puhun teille siitä, kuinka teidän tulisi antaa hiustenenne kasvaa; kuinka te ette saa käyttää make-uppia, ja kuinka teidän tulee toimia hienojen naisten ja kristittyjen tavalla. Te katsotte kaduille ja näette nämä tämän päivän naiset siellä moraalittomasti pukeutuneina. Te ajattelette: “Hyvä on, hänhän kuuluu kirkkoon, miksi en minäkin voisi tehdä sitä?” Näettekö? “Ja hän katkaisee hiuksensa; miksi en minäkin voisi tehdä sitä? Hänhän on niin mukava ja järkevä, ja hänellä on niin miellyttävä luonne, ettei edes minulla ole sellaista. Oi, miksi en minä voisi tehdä sitä? Minun tulisi tehdä niin.” Kun te teette sen, te halvaannutatte uskonne. Ymmärrätekö? Te ette anna uskollenne tilaisuutta kasvaa. Aloittakaa siitä.

¹¹⁴ Kuten joku sanoi: “Veli Branham, ihmiset arvostavat sinua profeettana. Sinun ei tulisi huutaa noille naisille ja miehille tuolla tavalla näistä asioista. Sinun tulisi opettaa heille kuinka profetoida ja kuinka vastaanottaa lahjoja.”

¹¹⁵ Minä sanoin: “Kuinka voisin opettaa heille algebraa, kun he eivät edes tunne aakkosiaan?”

¹¹⁶ No niin, aloittakaahan siitä. Puhdistakaa itsenne, niin että kävellessänne kadulla näytätte kristityltä, ymmärrätekö? Ja sitten toimikaa niin kuin yksi heistä. Ja itsessänne te ette voi tehdä sitä. Sen täytyy tulla siten, että Kristus tulee sisäpuolellenne, ja jos tuo siemen on siellä, ja Valo osuu siihen, on sen tultava Elämään. Jos se ei tule Elämään, silloin siellä ei ole mitään, mikä voisi tulla Elämään, koska se on varmasti tullut todistetuksi muissa, näettekö, se tulee Elämään välittömästi, niin pian kuin Valo osuu siihen.

¹¹⁷ Minä tiedän, että se on nuhtelu naisille, jotka kuuntelevat, tai tulevat kuuntelemaan tätä nauhaa. Se on nuhde sinulle, sisar. Sen tulee ollakin! Sen tulee olla, koska se osoittaa... Enkä välitä siitä, mitä sinä olet tehnyt. Olet voinut olla uskonnollinen koko elämäsi ajan. Olet voinut elää kirkossa. Isäsi tai miehesi saattaa olla saarnaaja, mutta niin kauan kuin sinä et tottele Jumalan Sanaa, se osoittaa, että Valo ei ole siellä. Kun te näette asiat tuotavan esiin ja Pyhän Hengen Elämän, niin tarkatkaa mitä tapahtuu, kun se osuu muihin. Nähkää mitä he tekevät, jos Se tuo sen heille. Ei ihme...

¹¹⁸ Mikä nuhde noille fariseuksille se olikaan, kun Jeesus saattoi erottaa heidän ajatuksensa, ja he kutsuivat Häntä “Belsebuliksi”.

¹¹⁹ Ja tuo pieni prostituoitu sanoi: “Mitä, tämä mies on Messias. Kirjoitukset sanovat, että Hän tulisi tekemään tämän.” Näettekö? Tuo ennalta määrätty siemen oli siellä, ja kun Valo osui siihen, se tuli Elämään. Te ette voi estää sitä, te ette voi kätkeä Elämää.

¹²⁰ Te voitte valaa sementtiä ruohon päälle talvisaikaan. Missä on eniten ruohoa seuraavana keväänä? Juuri tuon sementoidun alueen reunassa, koska tuon kiven alla on hedelmällinen siemen, ja kun aurinko alkaa paistaa, niin te ette voi pidätellä sitä. Se ryömii tiensä esiin sieltä reunan alta ja työntää päänsä esiin Jumalan kunniaksi. Näettehän, te ette voi piilottaa Elämää. Kun aurinko osuu kasvistoon, sen täytyy elää.

¹²¹ Ja, kun Pyhä Henki osuu Kirjoitusten mukaiseen Elämään, joka on ihmisessä, se tuo esiin oman hedelmänsä juuri silloin. [Veli Branham napsauttaa sormeansa.] Näettekö?

¹²² Niinpä huolimatta siitä, kuinka totisia ja rehellisiä te olette, ja kuinka te sanotte, että ette puhu... Nämä naiset, jotka pukeutuvat tällaisiin pahoihin vaatteisiin siellä ulkona, ovat vain yleistä stripteasea ulkona kadulla. Vaikka te ette uskokaan olevanne, te ette voi saada itseänne uskomaan. Te voitte todistaa olevanne syytön aviorikokseen, mutta Jumalan Kirjassa, te teette aviorikoksen. Jeesus sanoi: “Kuka hyvänsä katsoo naista himoitakseen häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Ja te esiinnyitte sellaisella tavalla. Näettekö, te ette voi nähdä sitä, ellei tuo Elämä ole siellä.

¹²³ Te katsotte jotakin muuta ja sanotte: “No niin, minä tunnen sisar Jonesin, veli Jones on saarnaaja, ja hänen vaimonsa tekee tätä ja tekee tuota.”

¹²⁴ Minä en välitä, mitä hän tekee, tämä on Sana. Jeesus sanoi: “Olkoon jokaisen miehen sana valhe, ja Minun Sanani totinen.” Se on Raamattu, ja kun tuo Valo osuu siihen, sen on tultava Elämään. Sen vain täytyy tulla Elämään

¹²⁵ Nyt Mooseksen kotkansilmät katsoivat Egyptin viettelysten ylitse.

¹²⁶ Todelliselle kristitylle uskovaiselle ei tänään merkitse mitään, mitä seurakunta sanoo, tai mitä kuka hyvänsä muu sanoo, kun he näkevät Jumalan vahvistuksen, tuon Valon osuessa siihen, tuon Tulipatsaan ollessa siellä merkkeineen ja ihmeineen, jotka Kirjoitukset ovat luvanneet, se tulee Elämään. Ei väliä kuinka pientä se on, ja kuinka

lapset alkoivat pelätä nähdessään faaraon tulevan heidän jäljessään, vaikka he olivat täyttämässä velvollisuuttaan.

¹⁹⁷ Jumala oli tehnyt kaiken täydellisesti; Hän oli pannut heidät matkalle, Hän oli saanut seurakunnan yhteen. Heidät oli kutsuttu ulos; he tulevat jokaisesta kirkkokunnasta; he kaikki tulivat yhteen. Mooses luisui taaksepäin tässä sanoessaan: “Herra, mitä minun täytyy tehdä?”

¹⁹⁸ Herra oli sanonut: “Hyvä, mene ja tee tämä. Hyvä on, jatka eteenpäin. No niin Mooses, sinä tiedät, että Minä olen kutsunut sinut tekemään tämän.”

“Kyllä, Herra.”;

¹⁹⁹ “Hyvä on, mene sinä ja puhu tämä; ja se tulee olemaan”, tässä tulivat kärpäset. “Puhu tätä varten”, tässä se tuli, “Tee tämä”, tässä se tapahtui. Kaikki ne olivat NÄIN SANOO HERRA, NÄIN SANOO HERRA, NÄIN SANOO HERRA! Nyt hän joutuu vaikeuksiin...

²⁰⁰ Ja Jumala sanoo: “Minä olen pannut heidät matkalle; heidät kaikki on kutsuttu ulos. Seurakunta on yhdessä, joten Minä olen saanut heidät matkalle. Nyt Mooses, vie heidät ylitse. Minä käskin sinua. Näethän, Minä menen nyt hieman lepäämään?”

²⁰¹ Mooses sanoi: “Oi, Herra, katso, mitä on tulossa! Tuolla tulee faarao! Ihmiset ovat kaikki... Mitä minun tulee tehdä? Mitä minun täytyy tehdä? Näettekö sen? Eikö se olekin inhimillistä. Hän alkoi huutaa: “Mitä minun täytyy tehdä?”

²⁰² Tässä me näemme Mooseksen ilmi tuovan täydellisesti inhimillisen luonteen, aina haluten Jumalan olevan takanaan ja puskemassa sinua tekemään jotakin. Näin on meidän kanssamme tänään. Te haluatte Jumalan, senkin jälkeen, kun me olemme nähneet kaiken, mitä me olemme nähneet, kuitenkin te haluatte, että Jumala puskisi teitä tekemään jotakin. Näettehän?

²⁰³ Mooses oli tullut vähän leväperäiseksi, hän sanoi: “Jumala, minä tulen kysymään Sinulta, nähdäkseni, mitä Sinä sanot. Kyllä, kyllä, sano Sinä se. No niin, hyvä on. Minä myös tulen sanomaan sen.” Näettekö?

²⁰⁴ Mutta tässä Jumala oli määrännyt hänet tehtävää varten, ja todistanut, että Hän oli hänen kanssaan. Jotakin tapahtuu, ja Mooses alkaa huutaa: “Mitä minä voin tehdä? Herra, mitä minä voin tehdä?”

kirppuja, ja kaikkea muuta, tulta savua ja kuolemaa perheisiin. Hän teki kaikkea, kunnes lopulta faaraon täytyi sanoa: "Painu ulos! Ota kaikki mitä sinulla on ja mene." Kunnia Jumalalle!

¹⁹⁰ Olen niin iloinen, että mies voi niin täydellisesti palvella Jumalaa, että perkele ei lopulta tiedä, mitä tehdä hänen kanssaan. Vain totella Jumalaa niin täydellisesti, että lopulta perkele sanoi: "Painu ulos! Minä en halua kuunnella sitä yhtään enempää." Oikein. Te voitte tehdä sen niin täydellisesti.

¹⁹¹ Nähkäähän nyt, jos Jumala ei olisi ollut Mooseksen takana, olisi hän tullut naurunalaiseksi. Mutta Jumala oli siellä vahvistaen kaiken sen, minkä hän sanoi tulevan tapahtumaan.

¹⁹² Ja faaraon täytyi pitää kiinni asemastaan, koska hän oli piispa, näettehän, niinpä hänen täytyi pysyä siellä. Hän ei voinut sanoa: "Ei", koska se oli jo tapahtumassa. Ymmärrätekö? Hän ei voinut kieltää sitä, koska se oli jo tapahtumassa. Niinpä hän lopulta sanoi: "Oi, painu ulos; minä en halua kuunnella sinua enempää. Painu ulos täältä! Ota kaikki sen, mitä sinulla on, ja mene." Oi, niin.

¹⁹³ Nyt me löydämme Mooseksen tässä, sen jälkeen, kun Jumala oli tehnyt niin paljon hänelle ja näyttänyt niin paljon merkkejä ja ihmeitä. Puhukaamme nyt tästä seuraavat viisitoista minuuttia. Tarkatkaa todella huolellisesti. Mooses tuli tähän pisteeseen, missä hän...

¹⁹⁴ Jumala oli sanonut: "Minä olen sinun kanssasi. Sinun sanasi ovat Minun Sanojani. Olen todistanut sen sinulle, Mooses. Kun ei ollut karpäsiä maassa, ei ollut sen aika, sinä sanoit: 'Tulkoon karpäsiä', ja karpäset tulivat." Se on luomista. Kuka muu voisi tuoda pimeyden maanpäälle, kuin Jumala? Hän sanoi: "'Tulkoon pimeys', ja pimeys tuli. Sinä sanoit: 'Tulkoon sammakoita'", ja sammakoita kerääntyi faaraon talon vuoteille, suuriin kaseihin. Luoja! "Minä olen puhunut sinun kauttasi, Mooses, ja pannut Minun Sanani luomaan sinun huuliesi kautta. Minä olen tehnyt sinut jumalaksi faaraolla." Kyllä vaan. "Minä olen tehnyt kaiken tämän."

¹⁹⁵ Ja tässä he tulevat paikalle, pieneen koetukseen, ja Mooses alkoi huutaa: "Mitä minun tulee tehdä?"

¹⁹⁶ Haluan teidän panevan merkille. Tähän sisältyy nyt suuri opetus. Minä rakastan tätä, näettekö. Katsokaa Moosesta tässä, sen jälkeen, kun

paljon se on vähemmistönä, Jumalan ryhmä on aina ollut vähemmistö. Näettekö? "Älä pelkää pikkuinen, pikkuinen lauma, teidän Isänne hyvä tahto on antaa teille Valtakunta." Näettekö? He käsittävät sen. Jumala on velvollinen lähettämään heidät sisälle jokaisesta kirkkokunnasta, jokaisesta järjestöstä kaikkialla, nähdäkseen sen, jos heidät on määrätty Elämään.

¹²⁷ Katsokaa Simeonia, joka oli määrätty Elämään. Kun Messias tuli temppeliin vauvan muodossa, äitinsä käsivarsilla, Simeonin ollessa jossakin takahuoneessa lukemassa, Pyhä Henki pani hänet liikkeelle, sillä hän odotti. Tuo Elämä oli hänessä. Hän sanoi: "Minä en kuole, ennen kuin näen Herran Kristuksen." Ja siellä oli Herra Kristus temppelissä, Pyhä Henki johti hänet ulos huoneestaan, ja hän käveli sinne ja otti tuon vauvan käsivarsilleen ja sanoi: "Anna palvelijasi mennä rauhassa, sillä minun silmäni näkevät Sinun pelastuksesi."

¹²⁸ Siellä oli vanha sokea nainen jossakin nurkkauksessa, nimeltään Anna, joka palveli Herraa päivin ja öin. Hän myös ennusti sanoen: "Messias on tulossa. Voin nähdä, että Hän on tulossa." Kuitenkin, vaikka hän oli sokea, tuohon samaan aikaan, jolloin Hän oli siellä, tuo pieni Elämä, joka oli hänessä, ja joka oli ennustanut Hänen tulevan olemaan siellä, sanoi: "Hän on siellä. Hän on siellä." Sitten tuo sama Elämä, Valo, tuli rakennukseen vauvan muodossa, jonka sanottiin syntyneen aviottomasti. Ja Pyhä Henki osui tuohon vanhaan sokeaan naiseen, ja hän tuli Hengen johdattamana sinne ihmisten luo ja pysähtyi tuon vauvan kohdalle ja siunasi äitiä ja siunasi vauvaa ja kertoi, mikä sen tulevaisuus tulisi olemaan. Näettekö? Määrätty Elämään. Ymmärrätekö?

¹²⁹ Katsokaa heitä. Heitä ei ollut edes tusinaa siellä. Oli vain kahdeksan sielua, jotka pelastuivat Nooan päivinä. Ei kovinkaan montaa, mutta kuitenkin kaikki ne, jotka olivat määrätty Elämään, tulivat sisälle tuona aikana. Nähkää kuinka Pyhä Henki työskentelee jokaisessa ajanjaksossa, vetäen ihmisiä.

¹³⁰ Nyt me voimme nähdä, että Mooseksen usko johti hänet näkemään sen, mitä tulisi olemaan, eikä sitä, mikä oli. Katsokaa huomista tämän päivän asemesta. Katsokaa lupausta, nautintojen asemesta. Katsokaa ihmisiä organisaation asemesta. Näettehän? Jumala teki niin.

¹³¹ Loot saattoi nähdä loiston ja menestyksen alhaalla Sodomassa. Loot voi nähdä mahdollisuuden ansaita paljon rahaa. Loot saattoi nähdä mahdollisuudet, katsoessaan Sodomaa, ja hän voisi ehkä tulla... Ollen heprealainen, hänestä voisi tulla suurmies siellä, koska hän oli älykäs ja Aabrahamin veljenpoika. Niinpä hän valitsi mennä Sodomaa kohden. Lootin älykkyys johti hänet näkemään loiston ja vaurastumisen. Lootin älykkyys johti hänet näkemään loisteliaan elämän siunaukset. Mutta se halvaannutti niin hänen uskonsa, että hän ei voinut nähdä tulta, joka oli tulossa tuhoamaan tuon kaltaisen elämän.

¹³² Ja tällä tavalla ihmiset ovat tänäänkin. He näkevät mahdollisuuden kuulua suureen organisaatioon. He näkevät mahdollisuuden saada sosiaalinen asema kaupungin ihmisten keskuudessa, mutta he eivät näe mahdoll... He eivät näe, että heidän uskonsa on lamaantunut. Sallikaa minun kerrata se, niin, ettei sitä ymmärrettäisi väärin. Kuten olen sanonut, niin naiset tänään haluavat toimia kuin filmitähdet. Miehet haluavat toimia kuin televisiokoomikot.

¹³³ Saarnaajat tänään näyttävät haluavan tehdä seurakunnistaan jonkin sortisia nykyaikaisia kerhoja jäsenyyksineen ja niin edelleen. He näkevät mahdollisuuden tulla piispaksi tai ylivalvojaksi tai joksikin sellaiseksi, jos he jatkavat kirkkonsa kanssa, hyläten Kirjoitukset, vaikka se onkin suoraan heidän edessään, ollen täydellisesti vahvistettu Jumalan voimalla ja Jumalan Elävällä Sanalla, joka elää ihmisissä. Kuitenkaan he eivät halua sitä. He sanovat: "Me emme halua tulla sekoitetuksi minkään tuollaisen kanssa." He menettäisivät jäsenkorttinsa. Se ottaisi pois heidän kirkkokunnallisen asemansa. Kuitenkin he ovat kunniallisia miehiä, kuten Lootkin, istuen Sodomassa, ja tietäen, että se on väärin. Ymmärrätekö? Näettekö, mitä he tekevät tehdessään niin? He lamaannuttavat tuon pienen uskon, joka heillä oli. Se ei voi toimia.

¹³⁴ Nyt Mooseksen usko lamaannutti maailman.

¹³⁵ Joko teidän uskonne halvaannuttaa maailman loiston, tai se tulee halvaannuttamaan teidän uskonne. Teidän täytyy ottaa jompikumpi. Ja te näette, että Raamattu ei muutu. Jumala ei muutu. Hän on muuttumaton Jumala.

¹³⁶ Ja nyt me voimme nähdä tämän päivän ihmisten katsovan suuriin asioihin, suuriin organisaatioihin. "Minä kuulun siihen-ja-siihen."

pysähtyäksemme siihen, me menemme lävitse." Aamen. "Me menemme Luvattuun Maahan, jonka Jumala lupasi meille."

¹⁸³ Kuinka monia faaraoita meillä onkaan tänään seisomassa saarnatuolissa, organisaatioiden johtajia. "Nyt, jos te vain teette tämän ja tuon, siinä kaikki. No niin, näettehän, vain niin pitkälle."

Mutta Mooses sanoi: "Oi, ei! Ei, ei, ei, ei."

¹⁸⁴ Faarao sanoi: "No niin, miksi ei, jos kerran teillä täytyy olla tuollainen uskonto, niin minä tulen sanomaan teille, mitä te teette. Vain sinä ja vanhimmat voitte mennä palvomaan, näettehän? Menkää vain sinä ja vanhimmat palvomaan, koska teillä voi olla tuon kaltainen uskonto, mutta älkää antako sen tulla kansan keskuuteen."

¹⁸⁵ Tiedätekö mitä Mooses sanoi? "Ei sorkkaakaan tulla jättämään jälkeen. Me menemme koko matkan. Me kaikki menemme! Minä en mene, elleivät hekin mene, ja niin kauan kuin minä olen täällä, minä olen sinun käsissäsi! Minä en mene, elleivät hekin voi olla osalliset siitä. Siinä kaikki." Oi, miten urhoollinen palvelija! Aamen. "Minä haluan ottaa heidät kanssani. Ei vain, että minulla on se, ja että minä istuisin ja sanoisin: 'Tämä on hyvin.' Ei koskaan. Me haluamme ihmistenkin tulevan osallisiksi. Jokainen meistä menee." Aamen. Hän sanoi: "Ja me emme tule jättämään edes yhtä lammasta jälkeemme. Sorkkaakaan ei jätetä. Me kaikki menemme Luvattuun Maahan." Aamen.

¹⁸⁶ Jokainen meistä. Josko sinä olet kotirouva, tai palvelijatar, vanha nainen tai nuori tai vanha mies, me kaikki menemme joka tapauksessa. Yksikään meistä ei tule jäämään jäljelle. Aamen. "Jokainen meistä lähtee. Mikään ei tule pysäyttämään meitä." Nuo uskonnot todella olivat väittelyn kohteena siellä, eikö vaan? Kyllä vaan.

¹⁸⁷ Ei, Mooses ei uskonut mihinkään "niin-pitkälle-menevään" uskontoon. Ei, hän ei uskonut sellaiseen. Huh-huh. Kyllä vaan.

¹⁸⁸ Me voisimme pysytellä tässä koko päivän, mutta minun täytyy nyt mennä takaisin aiheeseeni ja aloittaa saarnaaminen.

¹⁸⁹ Huomatkaa tämä. Kuinka kaunista. Oi, minä rakastan tätä. Tiedätekö, että lopulta faarao sanoi: "Painu ulos! Jumala kiusasi häntä, Mooseksen äänellä. Hän iski kaikkea. Hän teki kaiken, mitä tuli tehdä. Hän antoi auringon laskea keskellä päivää; ja Hän teki kaikkea muuta sellaista. Hän pimensi päivän ja toi esiin sammakoita, kärpäsiä ja

¹⁷⁶ Mooses, uskonsa kanssa, ei koskaan pelännyt faaraota. Ymmärrätkö? Hän ei välittänyt siitä, mitä faarao sanoi. Hän ei pelännyt faaraon uhkauksia, sen enempää kuin hänen isänsä ja äitinsäkään. Kun se oli vahvistettu hänelle, että hän oli tuo henkilö, jonka tuli vapauttaa ja johtaa Israel ulos Egyptistä, niin hän ei koskaan huolehtinut siitä, mitä faarao sanoi. Hän ei pelännyt häntä. Aamen, aamen, aamen. Näettekö te, mitä minä tarkoitan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

¹⁷⁷ Uskossa ei ole pelkoa. Usko tietää sen. Uskolla, kuten aina olen sanonut, on valtavan suuret lihakset ja karvoja rinnassa. Usko sanoo: "Suu kiinni!", ja jokainen on hiljaa. Siinä kaikki. "Minä tiedän, missä minä seison!"

Loput heistä sanovat: "No niin, ehkäpä Hän tekee sen."

¹⁷⁸ Mutta teidän täytyy seistä ja näyttää lihaksenne. Siinä kaikki; usko tekee sen.

¹⁷⁹ Pankaa merkille, Mooses ei koskaan pelännyt faaraota, sen jälkeen, kun Jumala oli vahvistanut hänen kutsumuksensa. Mooses uskoi olevansa kutsuttu tuohon tehtävään, mutta kun Jumala sanoi hänelle siellä ylhäällä, että "se on niin", hän tuli alas ja osoitti faaraon ja kaikkien muiden edessä, että hänet oli lähetetty tekemään se. Mooses ei koskaan pelännyt faaraota.

¹⁸⁰ Huomatkaa, faarao käytti viisauttaan Mooseksen kanssa. Tarkatkaa. Hän sanoi: "Minäpä sanon sinulle, mitä me teemme, minä teen sopimuksen sinun kanssasi." Kun vitsaukset jo olivat tulleet, hän sanoi: "Minä teen sopimuksen sinun kanssasi. Mene sinä vain pientä palvontaa varten kolmeksi päiväksi. Mene vain niin pitkälle, mutta älä mene sen edemmäksi." Mutta te tiedätte, että se oli faaraon järki, joka sanoi sen hänelle. "Menkää vain niin pitkälle, mutta älkää menkö pidemmälle."

¹⁸¹ Eikö meillä olekin sellaista tänään? "Jos liittyt kirkkoon, se on hyvä."

¹⁸² Mutta, tiedätkö, että se usko, joka Mooseksella oli, ei uskonut "vain-niin-pitkälle-menevään" uskontoon. Hän sanoi: "Me kaikki menemme. Me menemme koko matkan. Oikein. Me menemme Luvattuun Maahan. Me emme vain mene sinne ja aloita kirkkokuntaa

Näettekö? Ja te ette voi erottaa heitä ihmisistä kadulla. Siellä ei ole mitään asiaa... Heillä on pieni järjellinen jokin, mitä he haluavat... Kun te puhutte jumalallisesta parantumisesta, Tulipatsaasta, Jumalan Valosta; he sanovat: "Se on mielisairautta."

¹³⁷ Eräs baptisti saarnaaja otti käteensä tuon kuvan Herran Enkelistä ja nauroi sitä. Ymmärrätkö? Se on pilkkaamista. Näettehän, sille ei ole mitään anteeksiantoa.

¹³⁸ Näin Jeesus sanoi. Se on pilkkaamista, kun te näette sen tekevän samoja tekoja, joita Kristus teki. Ja Hän sanoi heille, kun he näkivät teot Kristuksessa, Hän oli uhri, ja he kutsuivat Häntä "Belsebuliksi", perkeleeksi, koska Hän teki sellaista. Ja Hän sanoi: "Minä annan teille sen anteeksi, mutta kun Pyhä Henki tulee tekemään saman asian, ja jos te puhutte sanankin sitä vastaan, niin sitä ei tulla koskaan antamaan teille anteeksi, ei tässä maailmassa, eikä tulevassa." Ymmärrätkö? Vain yksi sana on kaikki, mitä teidän tarvitsee sanoa sitä vastaan. Ymmärrätkö?

¹³⁹ Koska, jos tuo Elämä, jos teidät on määrätty Iankaikkiseen Elämään, tulee tuo Elämä murtautumaan esiin, kun te näette Sen. Te tunnistatte Sen, kuten tuo pikku nainen kaivolla ja monet muut; mutta, jos se ei ole siellä, se ei voi tulla Elämään, koska siellä ei ole mitään, mikä voisi tulla Elämään. Niin kuin vanhalla äidilläni oli tapana sanoa: "Ette voi saada verta nauriista", koska siinä ei ole verta. Nyt tässä on kysymyksessä sama asia.

¹⁴⁰ Ja se halvaannuttaa tuon pienen uskon, joka teillä on. Loot saattoi nähdä loiston, mutta hänellä ei ollut tarpeeksi uskoa nähdäkseen tulta, joka tulisi hävittämään sellaisen loiston.

¹⁴¹ Ihmettelenpä onko meillä sitä tänään? Ihmettelen noita naisia, jotka haluavat olla suosittuja, ja haluavat toimia kuten muutkin seurakunnan naiset, jos he näkevät haluavansa toimia muiden tavalla. He voivat maalaamalla itseään nähdä mahdollisuuden olla kauniimpia naisia; he voivat nähdä naisen olevan nätimmän ja nuoremman, jos hänellä on leikatut hiukset, ja toimien filmitähtien tavalla, mutta ihmettelenpä onko tämä se, mikä on halvaannuttanut heidän uskonsa tietää, että Raamattu sanoo naisen, joka tekee sellaista, olevan häpeällinen nainen. Ja nainen, joka käyttää miehelle kuuluvia vaatteita, on kauhistus Jumalan edessä, pitkät housut, shortsit ja niin edelleen, joita he käyttävät. Se on tullut

niin parkkiintuneeksi, että siitä on tullut säännöllinen käytäntö ihmisten tehdä niin. Ihmettelen, jos he eivät halvaannuta sitä pientä uskoa, joka teillä oli niin, että voisitte mennä kirkkoon. Näettekö te? Tämän se tekee.

¹⁴² Loot teki niin, ja se halvaannutti hänet ja hänen perheensä. He eivät voineet nähdä sitä.

¹⁴³ Mutta Aabraham, hänen setänsä, vahvistetun uskonsa kanssa ei katsonut lumoavaa loistoa, hän ei halunnut olla missään tekemisessä sen kanssa, vaikka hänen täytyikin elää kovaa, yksinäistä elämää Saaran kanssa, eläen siellä erämaassa, jossa toimeentulo oli kovassa ja maa hedelmätöntä, mutta he eivät nähneet tuota lumoavaa loistoa, tai mahdollisuuksia tulla suosituksi.

¹⁴⁴ Saara, kaikkein kaunein nainen maassa, Raamattu sanoo niin. Hän oli kaunis; kaunein kaikista naisista. Ja kuitenkin hän pysyi siellä ja totteli aviomiestään, jopa kutsuen häntä herrakseen, johon Raamattu viittaa Uudessa Testamentissa sanoen: “Jonka tyttäriä te olette niin kauan kuin te tottelette uskoa.” Näettekö? Kutsui aviomiestään herrakseen.

¹⁴⁵ Herran Enkeli vieraili temppelissä tai heidän pienessä teltassaan siellä ulkona ja sanoi heille, heillä ei ollut edes taloa asuakseen, he asuivat hedelmättömässä maassa, ja siinä se on teille. Näettekö te tuon päivän kertautuvan jälleen, aivan tarkalleen niin kuin se oli silloin?

¹⁴⁶ Mooses suuren uskonsa kanssa voi sanoa “ei” tämän nykyisen maailman asioille, ja tehdä vanhurskaan valinnan. Hän valitsi kärsiä ahdistusta Jumalan ihmisten kanssa. Hän valitsi mennä sen kanssa. Miksi? Uskonsa tähden. Hän näki lupauksen; hän näki lopunajan; hän näki sen ylitse huomiseen, ja hän antoi uskollensa vapauden. Eikä hän kiinnittänyt huomiota siihen, mitä hänen silmänsä näki, siihen mahdollisuuteen, että hän tulisi olemaan faarao, vaan hän katsoi suoraan sen ohitse huomiseen.

¹⁴⁷ Oi, jos ihmiset vain voisivat tehdä sen! Hän ei nähnyt nykyistä maailmaa. Jos te katsotte nykyistä maailmaa, te valitsette sen kanssa. Kätkekää silmänne siltä ja katsokaa Jumalan lupaukseen, pitkälle eteenpäin, huomiseen.

¹⁷¹ Harkitseva järki näkee sen, mitä maailma haluaa teidän näkevän, suuria kirkkokuntia. “Oletko sinä kristitty?” “Oi, minä olen presbyteeri, metodisti, luterilainen, ja helluntailainen, ja mitä kaikkea. Minä olen tätä tai tuota.” Näettekö, se johtuu järkeilystä. “Minä kuulun ensimmäiseen kirkkoon. Oi, minä olen katolinen. Minä olen tätä, tuota.” Te sanotte niin. Se johtuu järkeilystä. Te pidätte sen sanomisesta, koska se on kirkkokunta, jotakin suurta... “Meillä on enemmän jäseniä kuin missään muussa kirkossa koko maailmassa.”

¹⁷² Mutta on vain yksi todellinen Seurakunta, ja te ette liity siihen. Te synnytte siihen. Ja jos te olette syntyneet siihen, silloin Elävä Jumala toimii itse teidän kauttanne, tehden itsensä tunnetuksi. Ymmärrätekö? Siinä Jumala asuu, Hänen Seurakunnassaan. Jumala käy kirkossa joka päivä, Hän elää Seurakunnassa, Hän elää teissä. Te olette Hänen kirkkonsa. Te olette Hänen Seurakuntansa. Te olette tuo tabernaakkeli, jossa Jumala asuu. Te itse olette Elävän Jumalan kirkko. Ja jos Elävä Jumala elää Hänen Elävässä olennossaan, silloin teidän toimintanne ovat Jumalasta. Jos niin ei ole, silloin Jumala ei ole siellä. Hän ei voisi laittaa teitä toimimaan sillä tavalla, kun Hän sanoo tässä Sanassaan, Hänen piirustuksessaan, että “älkää tehkö sitä”, ja te vain teette sitä. Näettehän, se on väärin. Kun te kiellätte Sen, osoittaa se, että Elämä ei edes ole teissä. Ymmärrätekö? Näin on.

¹⁷³ Usko johti Mooseksen tottelevaisuuden tielle. Pankaa merkille Mooses tekee... Nuori Faarao, nuori Mooses, molemmilla omat mahdollisuutensa. Mooses näki ihmisten pilkan ja arvosti sen suuremmaksi aarteeksi, kuin kaikki se, mitä Egyptissä oli, sillä usko johti häntä. Hän seurasi sitä, mitä hänen uskonsa sanoi Sanassa, ja Se johti hänet tottelevaisuuden tielle ja lopulta Kirkkauteen, kuolematon, ei ole koskaan kuoleva, Jumalan läsnäolossa. Loiston näkeminen ja järkeily johti faaraon kuolemaan ja Egyptin tuhoutumiseen, hänen kansansa tuhoutumiseen, eikä se ole koskaan sen jälkeen tullut takaisin.

¹⁷⁴ Siinä se on teille. Jos katsotte tätä, te kuolette. Jos katsotte tätä, te elätte. No niin, tehkää valintanne. Se on sama asia, jonka Jumala pani Adamin ja Eevan eteen Eedenin Puutarhassa. Uskolla teidän täytyy tehdä valintanne.

¹⁷⁵ Pankaa merkille nyt, näkeminen johti faaraon kuolemaansa ja hänen kaupunkinsa hävittämiseen.

¹⁶⁴ Tarkatkaa nyt. Mitä faarao kutsui suureksi, Jumala kutsui kauhistukseksi. Faarao olisi voinut sanoa: “Katsohan Mooses, sinä olet seuraava faarao, minä tulen ojentamaan tämän valtikkan sinulle, kun lähden täältä. Annan sen sinulle, se on sinun.” Näettekö? Tämä on suurta. “Sinä tulet olemaan suuri mies, Mooses. Sinä tulet olemaan piispa. Sinä tulet olemaan tämä tai tuo tai... Älä jätä meitä, pysy sinä täällä.” Mutta näettehän, hän kutsui sitä suureksi, ja Jumala sanoi, että se oli kauhistus.

¹⁶⁵ Nyt, te naiset, ajatelkaahan hetkinen, samoin te miehet. Mitä maailma kutsuu suureksi, sitä Jumala kutsuu saastaksi. Eikö Raamattu sanokin, että on kauhistus, kun nainen käyttää vaatteita, jotka kuuluvat miehelle? Ja te ajattelette olevanne älykkäitä tehdessänne niin. Näettehän. Te vain esittelette naisellista lihaa perkeleelle, siinä kaikki. Joten älkää tehkö sitä.

¹⁶⁶ Ja te miehet, jotka elätte maailman asioiden mukaan, ja tavoittelette kaikkea tätä! Ja te miehet, joilla ei ole tarpeeksi rohkeutta itsessänne saadaksenne vaimonne lopettamaan sellaisen tekemisen, häpeä teille. Te kutsutte itseänne Jumalan pojiksi, mutta minusta te näytätte sodomalaisilta. Näettehän, en halua loukata tunteitanne, mutta kerron teille Totuuden. Rakkaus on korjaavaa. Se on aina sitä. Äiti, joka ei huolehdi lapsestaan, oikaise sitä ja lyö sitä, oikaistakseen sitä, ei ole mikään todellinen äiti hänelle. Näin on.

¹⁶⁷ Tarkatkaa mitä nyt tapahtuu. Mooses näki tämän. Ja faarao sanoi: “Tämä on suurta.” Jumala sanoi: “Se on kauhistus.” Niin Mooses valitsi sen, mitä Jumala sanoi.

¹⁶⁸ Pankaa merkillä nyt, usko näkee sen, mitä Jumala haluaa teidän näkevän.

¹⁶⁹ Usko näkee sen, mitä Jumala näkee, ja järkeily ja aistit näkevät sen, mitä maailma haluaa teidän näkevän. Huomatkaa, järkeily... “Hyvä on, sehän on inhimillisesti järkevää, ainoa syy siihen on tämä... No niin, eikö tämä olisi yhtä hyvä.” Näettekö? Se on juuri näin, kun te käytätte noita aistejanne, mikä on vastoin Sanaa, ja sitten se on sitä, mitä maailma haluaa teidän näkevän.

¹⁷⁰ Mutta usko ei katso siihen. Usko katsoo siihen, mitä Jumala sanoo, näettehän? Teidän tulee repiä maahan järjen päätelmät.

¹⁴⁸ Uskonsa kautta hän teki valinnan. Hän valitsi tulla kutsutuksi Aabrahamin pojaksi, ja kieltäytyi olemasta faaraon poika. Kuinka hän saattoi tehdä niin, kun oli kysymyksessä kuningaskunta, Egypti oli valloittanut koko maailman. Hän oli koko maailman kuningas, nuori neljäkymmentävuotias mies, valmiina ottamaan valtaistuimen, mutta hän ei koskaan katsonut sitä järjellään...

¹⁴⁹ Katsokaa kaikki noita naisia, jotka olisivat olleet hänen ympärillään päivästä päivään, haaremeittain heitä. Katsokaa sitä loistoa, istua ja juoda viiniä ja katsella stripteasea edessään heidän tanssiessaan tuulettaessaan häntä viuhkoilla, naisia kaikkialta maailmasta, ja jalokiviä ja aarteita, ja hänen armeijansa siellä. Ainoa asia, mitä hänen olisi tarvinnut tehdä, oli istua ja syödä hienoja ruokia ja sanoa: “Lähetä armeijan osasto se-ja-se sinne-ja-sinne; valloittakaa tuo kansakunta. Luulenpa haluavani sitä.” Siinä oli kaikki, mitä hänen olisi tarvinnut tehdä: istua siellä heidän tuulettaessaan viuhkoilla häntä, pitää suutaan auki ja antaa tuon päivän kauniiden striptease tyttöjen kaataa viiniä suuhunsa, ja ruokkia häntä käsivartensa hänen ympärilleen kiedottuina, kaikki maailman kauniimmat naiset. Kaikki tuo loisto siellä oli hänen ulottuvillaan.

¹⁵⁰ Mutta mitä hän teki? Hän katsoi pois päin siitä. Hän tiesi tulen olevan siellä valmiina. Hän tiesi kuoleman odottavan, sillä linjalla. Näettekö. Hän tiesi niin olevan. Ja hän katsoi sinne, tuota halveksittua ja hyljättyä ihmisjoukkoa. Uskossa hän valitsi Kristuksen pilkan kärsimisen, sanoen itselleen: “Minä olen Aabrahamin poika; minä en ole tämän faaraon poika. Vaikka te tekisitte minusta piispan tai seurakuntapalvelijan, tai arkkipiispan tai paavin, niin minä en ole tämän asian poika. Minä olen Aabrahamin poika! Ja erotan itseni maailman asioista.” Aamen, aamen ja aamen! Uskon kautta hän teki sen.

¹⁵¹ Hän hylkäsi loiston. Hän hylkäsi mahdollisuuden olla seuraava piispa. Hän hylkäsi mahdollisuuden olla seuraava arkkipiispa tai seuraava ylivalvoja seuraavien vaalien jälkeen, tai mitä se sitten olikin, hän hylkäsi sen kaiken, hän kieltäytyi katsomasta siihen.

¹⁵² “Jos minusta tulee piispa, tulen kävelemään sisälle, ja ihmiset tulevat sanomaan: ‘Pyhä Isä’ tai ‘tohtori se-ja-se’ tai ‘vanhin se-ja-se’. Kuinka kaikki saarnaajat kerääntyvätään ympärilleni, taputtavat minua selkään ja sanovat: ‘Tuossa miehessä on jotakin. Oi! ‘Sh-sh-sh, pysykää hiljaa, piispa on tulossa. Mitä hän sanoo, se on laki. Se-ja-se on

tulossa.” Ihmiset lentävät kaikkialta maailmasta nähdäkseen paavin, suutelevat hänen jalkaansa ja sormustaan ja niin edelleen. Minkälainen mahdollisuus katoliselle, minkälainen mahdollisuus protestantille, olla piispa tai ylivalvoja tai jotakin, jokin suuri mies organisaatiossa.

¹⁵³ Mutta näettehän, uskon silmä katsoo kaiken sen ylitse. Ja te näette sen lopun siellä, missä Jumala sanoo, että se kaikki tullaan hävittämään. Usko, tuo kotkan silmä, nostaa teidät sen yläpuolelle, ja te näette huomisen, ette tätä päivää, ja te valitsette olla kutsuttu Aabrahamin pojaksi.

¹⁵⁴ Faarao, ilman uskoa, näki Jumalan lapset fanaatikkoina, ilman uskoa. Hän teki heistä orjia, koska hän ei pelännyt sitä, mitä Hän sanoi. Hän ei pelännyt Jumalaa. Hän ajatteli olevansa Jumala. Hän ajatteli jumaliaan, joita hän palveli, olemalla piispa, tai pää ylivalvoja, hänen jumalansa oli se, joka teki sen, eikä tässä asiassa siellä ollut yhtään mitään. Niinpä hän teki heistä orjia. Hän nauroi heitä ja teki pilaa heistä, aivan kuten ihmiset tekevät tänään, se on tarkalleen sama asia.

¹⁵⁵ Mooseksen usko näki heidät Luvatussa Maassa, ja se näki heidät siunattuina ihmisinä. Voi olla kova taistelu saada heidät tuohon lupaukseen, mutta Mooses valitsi mennä heidän kanssaan. Kuinka voisinkaan pysytellä tuossa asiassa, mutta aika rientää. Näettehän?

¹⁵⁶ Huomatkaa, voi olla kovaa saada noita ihmisiä kääntymään ympäri. ”Sinun täytyy elää heidän kanssaan. Sinun täytyy olla yksi heistä, ja he ovat jo tulleet niin järkeviksi, että et voi liikauttaa heitä. Ymmärrätkö? Mutta jotakin täytyy tapahtua siellä ulkona. Yliluonnollisen täytyy tulla toteennäytetyksi heidän edessään. Se tulee olemaan kovaa. Organisaatiot tulevat hylkäämään sinut, ja kaikki nämä asiat tulevat tapahtumaan. Se on kauhea asia, mitä sinun täytyy tehdä, mutta tee valintasi.”

¹⁵⁷ ”Minä olen yksi heistä.” Hänen uskonsa teki sen. Hänen uskonsa sai kipinän. Kyllä vaan. Hän näki sen. Oli kovaa saada heidät tuohon lupaukseen, mutta hän valitsi mennä heidän kanssaan joka tapauksessa. Huolimatta siitä, mitä he tekivät hänelle ja kuinka he hylkäsivät hänet, hän meni joka tapauksessa ja lähti ulos heidän kanssaan.

¹⁵⁸ Toivon, että pysytte mukana ja ymmärrätte! Hyvä on. Mene heidän kanssaan joka tapauksessa. Ole yksi heistä, se on oikein, koska se on

velvollisuutesi. Taistelu saattaa olla kova, ja täytyy käydä paljon lävitse, mutta mene joka tapauksessa.

¹⁵⁹ Mutta hänen uskonsa johti hänet valitsemaan Sanan, eikä loistoa. Hän otti Sanan. Sitä Mooseksen usko teki. Mutta, kun usko katsoo Jumalan pahinta... Muistakaa, tässä oli maailman loisto, olla korkein, maailman kuningas. Ja missä olivat Jumalan lupaukset? Mutakuopassa, tonkimassa mutaa.

¹⁶⁰ Mutta kun usko katsoo pahinta, mitä Jumalalla on, se arvostaa sen suuremmaksi ja arvokkaammaksi kuin paras, mitä maailma voi antaa. Kun usko katsoo sitä, kun usko voi nähdä, kun usko Sanaan voi nähdä Sanan ilmituotuna, niin se on enemmän kuin mikään arkipiisallinen loisto tai mikään muu, mistä voitte puhua. Usko tekee sen. Te voitte nähdä pahimman, halveksitut, hyljätyt, mitä hyvänsä se onkin; vaikka se olisi pahimmillaan, kuitenkin usko tulee arvostamaan sen miljoonia maileja korkeammalle, kuin paras mitä maailma voi tuottaa. Aamen! Tästä syystä me laulamme tuota laulua: ”Minä olen valitseva tien muutamien Herran halveksittujen kanssa.” Näettehän? Voi niin!

¹⁶¹ Sillä näettehän, että usko näkee sen, mitä Jumala haluaa tehtävän. Oi kuinka toivon tämän uppoavan sisälle! Usko ei katso nykyistä aikaa. Usko ei näe, tätä täällä. Usko katsoo nähdäkseen sen, mitä Jumala haluaa, ja toimii sen mukaisesti. Sitä usko tekee. Se näkee sen, mitä Jumala haluaa, ja sen, mitä Jumala haluaa tehtävän, ja usko toimii sen kautta.

¹⁶² Usko on pitkälle näkemistä. Se ei katso alaspäin. Se katsoo maaliin. Aamen! Jokainen hyvä ampuja tietää sen. Se näkee pitkälle. ”Se on kiikari, jolla te ette katsele ympärillenne täällä, te ette käytä kiikaria nähdäkseenne, mitä kello on. Ymmärrätkö? Te ette tee sitä, mutta te käytätte kiikaria nähdäkseenne pitkälle.

¹⁶³ Ja usko tekee sen. Usko ottaa Jumala kiikarit, molemmat niistä, molemmat puolet, Uuden ja Vanhan Testamentin, ja näkee jokaisen lupauksen, jonka Hän on antanut, ja usko näkee sen siellä toisella puolella. Usko valitsee sen, huolimatta siitä, mitä tämä nykyinen täällä sanoo. Hän katsoo loppua. Hän ei laske katsettaan katsoakseen tännepäin; hän katsoo kaukaisuuteen. Hän tähtää katseensa Sanaan. Sitä usko tekee. Usko, joka on ihmisessä, tekee nuo asiat.